KÓR·HÁZUNK

JÓSA ANDRÁS OKTATÓ KÓRHÁZ NYÍREGYHÁZA Alapítva 1899-ben

2008. szeptember • V. évf. • 6. szám

JÓSA ANDRÁS OKTATÓ KÓRHÁZ FOLYÓIRATA

- **JONATHÁN MAZSORETT CSOPORT MŰSORA**
- **KÖSZÖNTŐ**
  Seszták Oszkár, a Megyei Közgyűlés Elnöke
- **MEGNYITÓ**
  Dr. Pikó Károly, JAOK főigazgató
- **BÉRES ALEXANDRA EGÉSZSÉGTORNA**
- **BEMUTATKOZUNK...**
  Megnyílt az Érközpont
- **PUSKÁS JUCUS**
  sztárvendég és népszerű táncosai
- **EBMAS WING TZUN KUNG FU**
  Bodó László és csoportja
- **KING DANCE TEAM**
  fiatal amatőr táncosoport
- **MANDALA DALSZÍNH**
- **SPIRIT MEDIBALL és T**

Program

- **Ingyenes állapot vizsgálatok szak irányításával - f**
  vérnyomásmérés, vé szint mérés, testsúly indexszámítás, szemf
- **Spinning bemut**
- **Mentálhigiénés, szakemberek t**
  konfliktushelyzetek kezelése, egészsé
- **Játékos, vidám családi ügyess**
  akadályverseny, Dr. verseny, ugrálóvár, g
- **Frissítő masszá**
  a LEG-OL Bt. támoga masszőrelnek közremu

Ismeri Ön a kockázatait?
SZÍV VILÁGNAPJA 2008

SZÍV VILÁGNAPJA

2008. SZEPTEMBER 28. ◆ ERDEI TORNAPÁLYA

SZÍV VILÁGNAPJA

30 év az ápolásban - Ezüst Érdemkereszt a „szolgálatért"

Jakabné Harcsa Erzsébet ápolási igazgató

Rangos kitüntetéssel ismerték el a Jósa András Oktató Kórház ápolási igazgatójának munkáját. *Jakabné Harcsa Erzsébet* közel 30 éves, az ápolás területén végzett munkájáért, az egyetemes emberi értékek gyarapításában kifejtett tevékenységéért a Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt kitüntetést vette át a szakminisztériumban.

– Nagyon meglepődött, amikor megtudta, hogy megkapja az Ezüst Érdemkeresztet? Milyen gondolatok foglalkoztatták a kitüntetés átvételekor?

– Kitüntetést kapni mindig felemelő érzés, amikor az ember állva hallgatja a minisztérium különleges hangulatot árasztó termében a munkájáról szóló méltatást, azalatt a néhány perc alatt átgondolja pályáját. Ha egy szóban kellene összefoglalnom ezt a közel három évtizedet, azt mondanám, szolgálat volt, a beteg emberek szolgálata.

– Tudatos, vagy véletlen volt pályaválasztása?

– Azért választottam ezt a pályát, mert szeretem az embereket, már gyermekkoromban tudtam, hogy a beteg emberekért akarok tenni. Tudatosan készültem az ápolói hivatásra, Nyíregyházára a Kölcsey Ferenc Gimnáziumba jelentkeztem, ahol általános ápolói és asszisztensi képzettséget szereztem, majd Budapesten, a Haynal Imre Tudományegyetem Egészségügyi Karán a közegészségügyi és járványügyi ellenőrképző szakon diplomáztam, ezután az egészségügyi menedzserképző következett, végül diplomás ápolói képzettséget szereztem Gyulán.

– Milyen hosszú volt az út az ápolási igazgatói posztig?

– Mielőtt jelenlegi munkahelyemre kerültem, több helyen dolgoztam, így az egészségügy több szakterületét is alkalmam volt megismerni. Először Nyírbátorban vállaltam munkát egészségügyi ellenőrként a Közegészségügyi és Járványügyi Szolgálatnál, majd a Városi Tanács Egészségügyi Osztályán helyezkedtem el egészségügyi főelőadóként itt az egészségügyi intézmények szakmai felügyelete volt a munkám a tisztifőorvos irányításával. Végül sikerült valóra váltani álmaimat és asszisztensi, majd vezető-asszisztensi munkakörbe kerültem pályázat útján a nyírbátori Rendelőintézetbe, majd a nagykállói Pszichiátriai Szakkórházban dolgoztam, először a kállósemjéni Rehabilitációs Osztályon a főnővéri, majd az ápolási igazgatóhelyettesi, végül az ápolási igazgatói feladatokat láttam el közel hét esztendeig. Három évvel ezelőtt, 2005. szeptember 1-jén vettem át a Kórház ápolásvezetését. Akkoriban több célt tűztem ki magam elé, többek között azt, hogy ebben az intézményben a betegek elégedettek legyenek a nővérek munkájával, emellett rendkívül fontosnak tartom és törekszem arra, hogy anyagias világunkban a nővérek felelősségteljes munkáját is megbecsülés övezze, a betegeket ellátó személyzet, a nővérek is tudjanak felszabadultan mosolyogni, az ápoltakhoz kedvesen szólni. Szeretném elérni, hogy nagyobb rangja legyen ennek a szakmának, hiszen az ember nemcsak test, ahhoz, hogy meggyógyuljon, nemcsak a testét kell kezelni, hanem a lelkét is és ehhez a feladathoz jól képzett, kiegyensúlyozott, elégedett munkatársakra van szükség.

Nagyon sokrétű az ápolási igazgatói munkakör, az alapápolástól a szakápolásig terjed, és kapcsolódik az oktatási, humánpolitikai, minőségügyi és higiéniai területekhez is.

Sok a gond, sok a probléma, amit meg kell oldani a napi munka során, de rendkívül szép ez a szakma, mást nem is tudnék magamnak elképzelni, ha újra kezdeném, ismét ezt választanám, az ápolói hivatást. Örülök a kitüntetésnek, de ez nem azt jelenti, hogy egy ilyen elismerés után megállok, sohasem vagyok elégedett magammal, mindig többet, jobbat akarok, hogy, hogyan tudnánk még komfortosabbá, még elviselhetőbbé tenni a betegek gyógyulási folyamatát. Magasra teszem a mércét magamnak is és természetesen munkatársaimtól is sokat várok, minőségi munkát. Ezt a tevékenységet egyedül nem lehet végezni, ez igazi csapatmunka. Szerencsésnek tartom magam, mert olyan munkát végezhetek, amiben kiteljesedhetek, mások javára lehetek és nem utolsó sorban olyan közegbe kerültem, ahol olyan emberek dolgoznak, akik szintén hivatásnak tekintik munkájukat, és akikkel azonos ügyért hasonlóan lelkesedünk.

Kovács Mariann

Harbini életképek

Beszámoló a 19. Harbini Nemzetközi Kereskedelmi és Gazdasági Kiállításról Kína, 2008. június 15-19.

2008. június 15-19.-e között dr. Hajnal Judit és dr. Farkas Csaba a kórház képviseletében részt vett a Harbini Nemzetközi Kiállításon Szabolcs-Szatmár-Bereg megye és Nyíregyháza város politikai delegációinak programjához csatlakozva. A 2008. június 15-19.-e között megrendezésre kerülő XIX. Harbini Nemzetközi és Kereskedelmi Kiállítás a világ 80 országából és Kína 50 tartományából 1200 kiállítót, valamint 300 ezer látogatót fogadott, a külföldi üzletemberek száma 10 ezer volt.

A rendezvény kiváló alkalmat teremtett arra, hogy megismerjük e különleges világ gazdaságát, üzleti filozófiáját, és partneri kapcsolatot kezdeményezzünk Magyarországon egyedülálló módon.

Ennek a kapcsolatfelvételnek két nagyon fontos oka van: egyrészt a kínai kultúra fontos részét képezi a hagyományos kínai orvoslás, amely egy gyökeresen más szemléletet jelent a nálunk honos nyugati orvoslással szemben, és amelynek van létjogosultsága a mi kultúránkban is. Ma Magyarországon is jelentősen megnőtt a kínai kolónia létszáma, akik örömmel üdvözölnék ennek az orvoslásnak a megjelenését. Harbinban a politikai delegációt, és a delegáció orvos tagjait fogadta a tartomány önkormányzatának külügyi és egészségügyi osztályvezetője. A találkozón tájékozódás és ismerkedés céljából elhangzottak adatok, majd dr. Farkas Csaba elmondta, hogy kapcsolatfelvétel céljából érkeztünk. Megállapodás született arról, hogy kijelölnek kórházunk számára egy olyan harbini kórházat, amellyel szorosabb kapcsolatot építhetünk ki továbbképzések (mindkét fél számára), illetve a hagyományos kínai orvoslás nálunk történő meghonosítása céljából.

Az elmúlt évben Harbin és Nyíregyháza partnervárosi kapcsolatot hozott létre, ez is segíteni fogja a kapcsolatok minél hamarabb történő kiépítését.

Kína 4000 éves történelme és a ma is egzotikus világa izgalmasan keveredik a modern világ minden sajátosságával. Megcsodálhatjuk a kínai építészet remekeit, a kínai ember szorgalmát és leleményességét, a hihetetlen gazdasági növekedést, a gazdagság és a szegénység, illetve a modern világ és a régmúlt idők ellentmondását.

Harbin a Kína északi részén fekvő Heilongjiang Tartomány (Mandzsúria) fővárosa. Heilongjiang Tartomány közvetlenül határos Oroszországgal és Észak-Koreával. Különleges gazdasági kapcsolata van a tartománynak a szibériai kormányzóságokkal, ezen kívül Dél-Koreával és Japánnal. A tartományban 38 millióan élnek, Harbin városban pedig 3,8 millióan. Városnak 100 ezer fő feletti népességszámtól minősül egy település, a népesség 60%-a falvakban lakik. A GDP-ben kifejezett gazdasági mutató az egyik legmagasabb az országban. A tartományban fejlett a mezőgazdaság, jelentős olajkészlettel rendelkezik és ásványi kincsekben is igen gazdag. Kiemelkedő jelentősége van annak, hogy a fővárosig, Harbinig ki van építve a széles nyomtávú vasútvonal, közvetlen szárazföldi szállítási útvonalat képezve Európa és Ázsia között. Jelenleg közepes fejlettségű tartományként tartják számon, nagy jelentőséggel az 50-es években bírt, ekkor nehézipari központ volt.

Összesen mintegy 130 ezer ággyal rendelkeznek. Ezek az ágyak 56 kórházban találhatóak, de ebbe beleszámítanak a falvakban található kis kórházak, ambulanciák is. A tartományban 5 kórház bír 1800 feletti ágyszámmal. 2 ezek közül kínai

gyógymóddal is foglalkozik, illetve a városban található egy kutatóközpont is, ahol a hagyományos kínai orvoslással foglalkoznak.

Beszélgettünk a kínai népesedés politikáról, hiszen számunkra ez egy igen izgalmas kérdés, számukra pedig mindennapi probléma. Az abortusz aránya folyamatosan nő, mivel az állam csak 1 gyermekre juttat támogatást. A második, és minden további gyermek minden költségét a család állja. A szabályozás finomabb részletei tartományonként változnak, és hatása máris lemérhető abban is, hogy a nemek aránya jelentősen eltolódott.

Mivel fél év a GYED, a nagyszülőkre bízzák a gyerekeket, bár vannak bölcsődék is. 6-12 éves kor között kötelező az iskolai oktatás. Az alsó középiskolai képzés 12-15 év között, a felső középiskolai 15-18 éves kor között tart. Ez utóbbi már nem kötelező. A tandíja 2000 yüan/év (46 000 Ft), az egyetemé 5000 Y/év (115 000 Ft). Ösztöndíjrendszerük van, ebbe csak a tanulmányi eredmény számít. Orvosképzés 7 egyetemen történik ebben a tartományban, 5 éves képzés formájában. A szakképzés további 5 év.

Az út második felében a kínai fővárossal, Beijinggel (régi nevén Peking) ismerkedtünk egy rendkívül zsúfolt és nagyon tartalmas úti program keretében. Meglátogattuk a főváros főbb nevezetességeit, a Tiltott Várost, a Mennyország Templomát, a Nagy Falat, a Nyári Palotát. A kínai főváros a Föld legdinamikusabban fejlődő városa, hihetetlen erőt, öntudatot és hatalmat sugall. Érdemes odafigyelni rá, nem véletlenül jósolják azt, hogy 20 éven belül a világ vezető hatalma Kína lesz.

Dr. Hajnal Judit

Holisztikus szemléletű gyógyítás

Nyitott a kórház az ázsiai gyógymódok alkalmazására

A fenti állítást támasztja alá az a megbeszélés, amelyet dr. Pikó Károly főigazgató folytatott a közelmúltban városunkban vendégeskedő kínai delegáció tagjaival. Sze-Csuan tartományból a Chengdu University of Traditional Chinese Medicine ötfős professzori küldöttsége érkezett augusztusban Nyíregyházára, a Nyíregyházi Főiskola meghívására. A vendéglátók a magyar kínai kapcsolatok kiszélesítése érdekében hívták meg a professzorokat, akik nemcsak a kultúra, hanem az egészségügy területén is látnak lehetőséget az együttműködésre.

A megyeházán rendezett tanácskozáson dr. Pikó Károly főigazgató azt hangsúlyozta, hogy az együttműködést, a gyakorlati orvoslásban és a tudomány területén is kivitelezhetőnek tartja, hiszen mind a hazai, mind a kínai orvosok új ismeretekkel gazdagodhatnak azáltal, hogy megismerik a kínai, illetve a klasszikus európai orvoslást.

Az európai gyógyítás anatómiai alapon nyugszik. Az orvosok a szerkezeti eltéréseket keresik és ezek alapján történik a gyógyszeres, vagy a műtéti terápia.

A kínai orvoslásra a holisztikus szemléletmód a jellemző, az embert egésznek tekintik a test, lélek, érzelmek egységének. Zömmel nem gyógyszerekkel, hanem gyógyfüvekkel gyógyítanak és igen kisszámú operációt végeznek. A gyógyításnál nem egy szerv működési zavaraira koncentrálnak, hanem az a filozófiájuk, hogy a szervezet saját erőit kell felerősíteni, ami majd legyőzi a betegséget. A kínaiakat nagyon érdekli a klasszikus európai orvoslás, ezért felmerült az orvoscsere lehetősége, kollégákat küldenének kórházunkba elsajátítani a klasszikus európai orvoslást, mi pedig olyan munkatársakat küldenénk Kínába, akik érdeklődnek az ázsiai gyógyítás iránt, amit a klasszikus medicinához hozzá lehet társítani.

Lehetőséget látok a tudományos együttműködésre is, érdekes kutatásaik és figyelemreméltó eredményeik vannak a rákos megbetegedések elleni küzdelemben. Ezek bennünket is érdekelnek, a holisztikus megközelítés új színt hozhat a magyar betegek gyógyításába is.

A megbeszélésen felmerült egy kínai orvos alkalmazásának lehetősége intézményünkben, aki speciális ázsiai gyógymódok alkalmazásával látná el honfitársait, mivel régiónkban igen sok kínai állampolgár él, így nem lennének nyelvi nehézségek.

A fentiekben vázolt elképzelések egyelőre csak tervek, nem vállaltunk semmilyen kötelezettséget, de nyitottak vagyunk az új módszerek, eljárások iránt, amelyekkel betegeink javát szolgálhatjuk.

KM

XV. Gyermek-traumatológiai Vándorgyűlés

A Magyar Gyermeksebész Társaság és a Magyar Traumatológus Társaság Gyermektraumatológia Szekciójának Tudományos Ülése

A Traumatológiai és Kézsebészeti Osztály 2007-ben ünnepelte létrejöttének 50. évfordulóját. Az évforduló köré közel másfél éven át tartó tudományos eseménysorozat „szerveződött", melynek méltó záróeseménye volt a szeptember 4-6. között a Krúdy Vigadóban megrendezett, neves szakembereket felvonultató XV. Gyermek-traumatológiai Vándorgyűlés.

A gyermek-traumatológiai szekció a Magyar Gyermeksebész Társaság és a Magyar Traumatológus Társaság közös "gyermeke", a két, koncepcionálisan és szakmailag is egymástól korábban nagyon távol álló, a magyarországi gyermeksérült-ellátást eltérően végző szakma közeledését, egységes gyermek-traumatológiai ellátás biztosítását hivatott szolgálni. A gyermeksérültek közel 80%-át ellátó traumatológusok és a gyermeksebészek immár 15 éve rendeznek rendszeresen közös konferenciákat, évente váltakozó témakörökben, melyet úgynevezett "varia" szabadon választott témák is kiegészítenek. Óriási megtiszteltetés és az osztály számára igen nagy szakmai elismerés, hogy a 2002. évi, azóta legendássá vált tivadari konferencia után 2008-ban, ismét a Traumatológiai és Kézsebészeti Osztály rendezhette meg a soron következő kongresszust.

2002-ben, Tivadarban, az ottani referátumok és ajánlások alapján terjedt el Magyarországon egy korszerű, a gyermek-traumatológiát szinte forradalmasító eljárás, a törött csontok velőüregébe vezetetett rugalmas titán szeggel való rögzítés. A kongresszus idei fő témája (utalva a tivadari rendezvényre) a 6 év alatt szerzett tapasztalatok összegzése, az úgynevezett "intramedulláris rögzítések" volt.

Korábban külföldi résztvevők nélkül tartották a kongresszusokat, idén először meghívták Dr. Vécsei Vilmost, a bécsi Allgemeines Krankenhaus traumatológus professzorát, valamint Dr. Theddy Slongo professzort, a berni klinika gyermekortopéd-traumatológusát, utóbbi a gyermekkori titán szegezések Európában egyik legelismertebb szakembere.

1. Vécsei és Slongo professzorok

Ugyancsak első ízben vonták be a tanácskozásba a gyermek-aneszteziológusokat, hiszen a gyermeksérültek ellátásában a szakmai együttműködésnek nem csak a gyakrolatban, de az ehhez hasonló tudományos tanácskozás során is kiemelt jelentősége van. Theddy Slongo professzor a kongresszus előtti napon közel 60 orvosnak egy új gyermek-ortopédiai eljárásról és a gyermekkori csonthiányok szintetikus csontpótlóval való kitöltéséről tartott szimpóziumot. A szintetikus csontpótlás Magyarországon éppen elterjedőben van, így a rendezvény ezen a területen is ugrásszerű minőségi javulást hozhat a gyermeksérültek ellátásában.

A rendezvény helyszíne a Krúdy Vigadó volt, a társasági programokra részben a Sóstói Múzeumfaluban, részben az Aquarius élményfürdőben került sor. A „vizes" banketten különleges vendégek is részt vettek, a Sóstói Állatpark két királypitonja, görög teknőse, „idomított" botsáskája és egy vándorsólyom színesítette a társaságot. A megnyitó ünnepségen bemutatták Miló Mihály díjnyertes, a tiszavirágzásról szóló rövid természetfilmjét, amit a hazai és külföldi vendégek egyaránt nagy lelkesedéssel fogadtak.

2. Benke Monika, a kongresszus egyik szervezője az egyik királypitonnal

3. A bankett legkisebb vendége, a botsáska

A tudományos programok mellett a konferencia vendégeinek lehetőségük nyílt a város és a megye néhány nevezetességének megtekintésére is.

Forrás: *Traumatológiai és Kézsebészeti Osztály*

A külső (felügyeleti) audit tapasztalatai

***2008. szeptember 01-02**-a nevezetes két nap volt kórházunk életében. Ekkor történt a soron következő Felügyeleti, vagy Követő audit intézményünkben.*

Mint az már gyakorlat szervezetünkben, integrált rendszer audit került lebonyolításra, az SGS Hungária Kft. auditorainak közreműködésével.

A felülvizsgálatra folyamatosan készültünk. A Minőségügyi Osztály munkatársai és a kórház valamennyi osztálya, részlege hatékony együttműködésének köszönhetően minden minőségügyi dokumentum és minden szervezeti egység készen állt az éves szokásos megmérettetésre.

Az SGS Hungária Kft. hét munkatársa, kórházunk hét kísérőjével, mintavétel alapján végezte feladatát. A mintában 29 kórházi egység (osztály, részleg) vett részt. A felügyelő vizitet úgy szerveztük, hogy a három rendszer (MIR, KIR, MEBIR) és MEES szempontrendszer működését felülvizsgáló teamek a munka során ne keresztezzék egymást. Így zavartalanul, egymástól függetlenül, az időpontok betartásával végezték feladatukat.

Az eredmények a következők:

- A Környezetirányítási Rendszerszabvány követelményeinek hibátlanul megfeleltünk. Gratulálunk a helyszínek képviselőinek és a Környezetvédelmi Csoport munkatársainak a sikeres megfeleléshez.

- A Munkahelyi Egészségvédelem és Biztonságirányítási szabvány követelményeinek három ponton nem feleltünk meg. Ezek javítható hibák, nem veszélyeztetik az audit sikerét. Megköszönjük a helytállást, a szép munkát a helyszínek és a Munkavédelmi Csoport munkatársainak.

- A Minőségirányítási Rendszer szabvány és a MEES szempontrendszer követelményeinek hat ponton nem feleltünk meg. Még ezek a hiányosságok sem gördítettek akadályt a certifikátum megtartásához, de óvatosságra intenek. Akkor, amikor megköszönjük az érintett helyszínek és valamennyi munkatársunk helytállását, kénytelenek vagyunk kritikát is gyakorolni.

Nagyon szomorú, hogy - most már mondhatjuk – évről-évre olyan betegdokumentációs hibákkal kell szembenéznünk, amelyek orvosi pontatlanságból erednek. Az érintett osztályvezetőkkel az orvos-és minőségügyi igazgató személyesen fogja ezeket megbeszélni, de egyáltalán nincs garancia arra, hogy a következő évben, a mintában szereplő osztályokon nem lesznek hasonló hibák.

Ezért hangsúlyt szeretnénk adni azon kérésünknek, hogy ettől az időponttól minden járó- és fekvőbeteg-ellátó területen, minden vezető vegye komolyan a dokumentáció elkészítésének és ellenőrzésének fontosságát. Meggyőződésünk, hogyha az ellenőrzés rendszeres, a hibákat is időben feltárják a vezetők és nem idegen szakemberek hibafeltáró tevékenységével kell szembesülnünk. Ez azért is fontos, mert **2009-ben** megújító audit lesz, amely az újratanúsítást végzi. Nem lenne szerencsés mozzanat kórházunk életében, ha olyan hiányosságsorozat miatt kellene megfosztanunk magunkat a sikertől, ami **törvényi, jogszabályi** és **szakmai** kötelességünk.

A Belső auditor és az osztályos Minőségügyi megbízott kollégákat arra kérjük, hogy még kritikusabban végezzék feladatukat a betegdokumentáció ellenőrzése és követése folyamán. A Minőségügyi Osztály továbbra is felajánlja segítségét, ha szükség van rá.

Még van egy rövid évünk. Készüljünk **együtt, közösen** és **komolyan** az újabb megmérettetésre.

Dr. Vancsó Ágnes
minőségügyi igazgató
Csikai Sándorné
minőségügyi osztályvezető

KITÜNTETÉS

Gál Zoltánné március 15-ei nemzeti ünnepünk alkalmából Egészségügyi Miniszteri Dicséretben részesült kiemelkedő több évtizedes sebészeti asszisztensi munkájáért. A kitüntetést ünnepélyes keretek között az Egészségügyi Minisztériumban vette át.

Szűrővizsgálatok népszerűsítése

Szűrővizsgálatokat biztosított a kórház, dolgozói számára, hiszen ma hazánkban olyan megbetegedések vezetik a halálozási statisztikát, amelyek jelentős része megelőzhető, vagy korai stádiumban felismerve eredményesen gyógyítható. A szűrőprogramról és a különböző szűrővizsgálatokon szerzett tapasztalatait kórházunk néhány dolgozója osztja meg az olvasókkal.

Berki Anna
AITO Belgyógyászati Intenzív Részleg, részlegvezető főnővér

Nagyon jónak tartom a programot, biztosan nagyon sokan részt veszünk a szűrővizsgálatokon. Hogy miért, azt gondolom, nem kell részleteznem. Időpontot kellett egyeztetni és nagyon kedvesen fogadtak, segítőkészek voltak a kollégák. A várakozási idő is pár perc volt csupán. Jó lenne, ha nem maradna abba a szűrőprogram, tovább folytatódna.

– – • – –

Buda Károlyné
A Reanimációs Oktató Stúdió vezetője

Üdvözlöm az intézet kezdeményezését. Szükség van rá, és örülök, hogy, lehetőség adódik ellenőriztetni az egészségi állapotunkat. Általában pozitív a tapasztalatom. Azokon a helyeken, ahol jól megszervezték, nem kellett sokat várni és orvos is volt.

Bejelentkezés után egyhetes, és másfél hónap múlva esedékes időpontot is kaptam. Legtöbbet a Bőrgyógyászatra vártam.

A kolléganők igen kedvesek voltak, sikerült a gégészeten orvost találnom, így hamar végeztem. A Szájsebészeten hamar fogadtak, alapos vizsgálat történt.

A Bőrgyógyászaton nem várakoztattak, a megbeszélt időpontban behívtak, és megvizsgáltak, úgy éreztem itt vártak, és csak az akkorra beírt kórházi dolgozókat fogadták.

A Szemészeten szereztem a legjobb tapasztalatot. Maximálisan rám figyeltek. A kolléganők kedvesek, segítőkészek, empatikusak, az orvos nagyon alapos vizsgálatot végzett. Még másnapra is visszahívtak, és azóta is kontrolláltak. Köszönet érte dr. Kassai Juditnak és csapatának! A Nőgyógyászaton más szervezésben vettem részt szűrővizsgálaton, de az időpont-egyeztetés ellenére is nehezen volt elérhető az orvos.

Összességében nagyon jó kezdeményezés, jó lenne, ha hagyománnyá válna, és a nyugdíjasok is igénybe vehetnék! Köszönjük a lehetőséget! Egészséges munkatársak nagyobb teljesítményre képesek!

Javaslatom: A megadott napi egy órányi időpontra annyi munkatársat írjanak be, ahány főre korrekt szolgáltatást tudnak nyújtani, és az orvos is tartsa ezt fontosnak!

– – • – –

Olesnyovics Mihályné
Leltár Ellenőrzési Csoport, leltárellenőr

Nagyon jó kezdeményezés a Jósa Szűrőprogram. Az onkológiai szűrést nagyon hasznosnak találom, hiszen ezeknek az alapvető szűrési vizsgálatoknak az elvégzésével, mindenki egyfajta képet kap egészségi állapotáról. Természetesen komolyabb probléma esetén más vizsgálatokra is szükség van, de legalább tudja az ember, hogy milyen irányba induljon el.

Azonnal éltem is a lehetőséggel, és szerencsére meg tudtam valósítani a vizsgálatokon való részvételt. A legtöbb helyen viszonylag rövid határidővel, szinte azonnal tudtak fogadni, de volt, ahol 1,5 hónap múlva tudtak csak előjegyezni, bár még ez is bőven belefért az időbe. A szűréseken keveset kellet várnom, és a legtöbb helyen nagyon előzékenyek és kedvesek voltak a kollégák, de sajnos volt olyan hely is, ahol olyan érzésem támadt, hogy nem szívesen látnak. Összességében mindenkinek ajánlom, hogy menjen el, éljen a lehetőséggel, mert ennyit igazán megtehetünk magunkért.

– – • – –

Dr. Hajzer Lászlóné
osztályvezető, Ellenőrzési Osztály

A Szűrőprogram kommunikálását, mint az eredményesség egyik kulcskérdését szeretném elsősorban kiemelni.

A május hónapban megtartott osztályvezetői értekezleten Főigazgató úr tájékoztatott a kórház vezetésének erre vonatkozó döntéséről, a gyakorlati megvalósítás lépéseiről.

Ezt a bejelentést azonnal követte a PR Iroda Intraneten megjelent levele, a kórház valamennyi egységéhez eljuttatott minőségi megjelenésű plakátja, melyek részletesen bemutatták a program célját, a szűrésben résztvevő gyógyító osztályokat, az általuk biztosított vizsgálatok igénybe vételének módját, a bejelentkezéshez szükséges telefoni elérhetőségeket.

Ez az összhang lelkesítően hatott Ellenőrzési Osztályunk valamennyi munkatársára, és késztetett bennünket arra, hogy az elsők között vegyünk részt a Szűrőprogramban.

A minimum három vizsgálaton történő részvétel alapján - a PR Irodán átvehető - „Jutalom kitűző"-t büszkén viseljük, hirdetve ezáltal, hogy bár külső késztetés ha-

tására, de foglalkoztunk saját egészségünk megőrzésével.

Mivel az elsők között éltünk a szűrésen való részvétel lehetőségével, csaknem azonnali időpontokat kaptunk a gyógyító osztályoktól, a szakdolgozók is megfelelő információval rendelkeztek a szűrőprogramról.

A kapott időpontokban várakozási idő nélkül, készségesen vizsgáltak meg bennünket az éppen rendelő szakorvosok.

Alaposságukat, körültekintésüket dicséri az a tény, hogy észrevételeik okán további vizsgálatokat is kezdeményeztek.

Hasznos és szükséges az éves szűréseken való részvétel, melynek kezdeményezése példaértékű, az abban közreműködők elismerést és köszönetet érdemelnek.

Pozitív véleményünket nem csak munkatársainkkal, hanem hozzátartozóinkkal, barátainkkal, ismerőseinkkel is megosztottuk, ösztönözve Őket is egészségük megőrzésére.

A szűréstől ez idáig távol maradó kollégák ösztönzése érdekében az ún. „ismétlő kommunikáció" keretében célszerű lenne beszámolni az eddigi eredményekről, az érintett szakrendelők szakmai és a szervezéssel, bonyolítással kapcsolatos tapasztalatairól.

– – • – –

Bíró Katalin, Ápolási Osztály, osztályvezető

A Jósa András Oktató Kórház által szervezett dolgozói szűrőprogramon belül a Szemészet, Nőgyógyászat, FOG, Bőrgyógyászat, Szájsebészet Szakrendelésen az Ápolási Osztály minden dolgozója részt vett. Fontosnak tartjuk a szűréseket, hiszen a preventio leglényegesebb eszköze, egészségügyi dolgozók számára pedig mindenképpen kívánatos. Munkaidőben vettünk részt a programon, mintegy külön juttatásként, ugyanis munkaidőn kívül nem lehetett volna megvalósítani. Mint osztályvezető ezzel én is példát mutattam munkatársaimnak.

Tapasztalataink szinte rendelésenként eltérőek. Példaértékű a Szemészeti Szakrendelésen dolgozók hozzáállása, ugyanis időt és fáradságot nem sajnálva minden állapotfelmérő vizsgálatot elvégeztek, és mindezt angyali türelemmel...! Ez utóbbi sajnos nem volt minden szakrendelésen jellemző: a vizsgálatok során általában az az érzés kelt bennünk, hogy csak plusz terhet jelentünk az amúgy is túlhajszolt egészségügyi személyzetnek. Remek kezdeményezésnek tartom azt a kitüntető figyelmet, hogy köpenyünkön rózsaszínű szalagot viselhetünk, ha legalább három szűrésen résztvettünk. Öten már rendelkezünk ilyen kitűzövel. Meglepő, de erre a kollegáink is felfigyeltek.

Mindennek volt preventiós eredménye. Én folytatnám - nagyon nagy szükség van arra, hogy mi egészségügyben dolgozók egészségesen végezzük feladataink.

KUTATÁS: Plakk-képző nehézfém

Újabb kísérletes adatok kerültek nyilvánosságra annak bizonyítékaként, hogy az ólom valóban szerepet játszhat az Alzheimer-kór kialakulásában.

Ólomtartalmú tápszerrel táplált majmok sorsát követték nyomon huszonhárom éven keresztül amerikai kutatók. A Journal of Neuroscience-ban közölt eredmények szerint a rendszeres időközönként vett vérminták elemzése azt mutatta, hogy életük első szakaszában az állatok vérének ólomkoncentrációja valamelyest meghaladta az Egyesült Államokban érvényes szabványok szerint gyermekkorban még ártalmatlannak tartott szintet, míg három évvel később a mérgező fémet már nem tudták kimutatni a szervezetben. A követési idő végén ennek ellenére az Alzheimer-kór morfológiai képére emlékeztető plakkok és egyéb eltérések jelenlétét igazolták az állatok agyában, amely megdönteni látszik azt a korábbi elképzelést, hogy a betegség a folyamatosan ható expozíció következtében, felnőttkorban alakulna ki.

Eredményeik alapján a kutatók az élet első három évét tekintik kritikusnak a kórkép kifejlődése szempontjából, ami összhangban van a korábbi állatkísérletek eredményeivel. Ezekben ugyanis azt tapasztalták, hogy a patkányokat vagy egereket világra jövetelük után érő ólomexpozíció hatására egy idő múlva Alzheimer-kórra emlékeztető tünetek jelentkeznek, miközben a későbbi ólomhatás nem növeli a betegség előfordulásának esélyét.

Az amiloid plakkok genetikai vizsgálata specifikus gének jelenlétét igazolta, melyek az ólomtartalmú tápszert fogyasztó állatokban 50-100 százalékkal aktívabbnak mutatkoztak, mint a kontrollcsoportban.

A New Scientist viszont kétkedő szakvéleményekről is beszámol. Ezek szerint nem szabad túl nagy jelentőséget tulajdonítani a most közzétett adatoknak, az ólom ugyanis sokféle úton károsíthatja a sejteket – éppen ezért nem meglepőek a majmok központi idegrendszerében kimutatott elváltozások sem. További kutatások volnának szükségesek annak tisztázására, hogy a plakkok jelenlétében valóban nagyobb-e az Alzheimer-kór megjelenésének esélye; mindenesetre megalapozottnak tűnik az ólom helye a betegség kockázati tényezőinek sorában.

A kísérletet végző kutatók maguk is hangsúlyozzák, hogy különösebb aggodalomra akkor sincs okunk, ha eredményeiket a jövőbeli kutatások megerősítik, hiszen az új munka- és környezetvédelmi szabványok a fejlett országok többségében már tiltják ólomtartalmú festékek, üzemanyagok vagy egyéb termékek forgalmazását. Kiemelik ugyanakkor az ólomexpozíció csökkentésének és a felesleges kockázatok kiiktatásának jelentőségét.

Szerző:
Dr. Simonfalvi Iidikó

Forrás: www.medical-tribune.hu

Aki becsülni tud, azt visszabecsülik

Beszélgetés Tass Emőkével, a Humánpolitikai Osztály vezetőjével

Az alábbi fura bevezető csupán azért íródik, hogy mindjárt és elöljáróban valami fogalma legyen Tass Emőkéről annak, aki nem ismeri.

A kivételes helyzetű emberek között akad némelykor olyan, aki jó hangulatában (amikor semmi kételye nincs megingathatatlansága és hibátlansága felől), csak úgy, bevezetve, átvezetve, levezetve, meglepően útszéli hangnemű viccelődésbe (szó-pornográfia) igyekszik vonni bennünket. Még meglepőbb, hogy élvezkedő, trágár locsogásáról ő maga pontosan tudja, hogy az nem más, mint kivételességének „odaadása", nagyvonalú és oldott megosztása az alatta állókkal – mintegy elegáns lereszkedés. Az alant állók pedig többnyire veszik a lapot, mert hiszen, mint azt Nagy László versbe írta: „alulról is kúsznak a romlás csókjai"! Bizony, mert nem is olyan könnyű, bárha a gyomrunk forog, a közös vigyorgásból kimaradni. Nem visszavonhatatlan romlottság térdet csapkodva nyeríteni, akár csak cinkosan somolyogni a főnöki sületlenségen, az többnyire inkább csak megalkuvás, taktikai együttműködés (sokféle mód leírható a gyávaság, a szolgalelkűség). Ezzel szemben ritka erő, ritka képesség, ha valakit már pusztán a tekintete (mint éles penge, benne a szellemi készenlét), a belső tartása miatt (benne, mint acél sodrony feszül az erkölcsi készenlét) eleve elkerülnek az önkellető locsogók.

Aki ismeri, attól csak azt kérdezzük: Hát el tudja Ön képzelni, hogy Tass Emőke akár csak futó mosolyra méltasson valami tolakvó otrombaságot? Ha mégis, jaj annak, akit az a mosoly elér.

Egyik pillanatban ilyenek vagyunk, a másikban olyanok, én azt hiszem, bármennyire szilárd legyen az ember, pillanatnyi viselkedését befolyásolhatják a pillanatnyi körülmények is. A bátyám azt mondta egyszer családi körünkben, amikor egy beszélgetésben valakit felületesen elmarasztaltunk, hogy nem ítélhetünk el senkit, ha nem tudjuk, mi van amögött, amit mondott vagy tett. Ez minden ítéletre késztető helyzetben eszembe jut, de hozzáteszem, viselkedésünkben azért mégiscsak az a döntő, milyen beidegződéseket és meggyőződéseket hozunk magunkkal a gyerekkorunkból.

A miénk polgári család volt, nagyon mély, szinte történelmi értéktudattal, mert apai ágon lengyel származásúak voltunk. Apám még Stadkievits Elek néven járt gimnáziumba, a Tass nevet akkor vette fel, amikor a nagyapámat vitézzé avatták – így magyarultunk Tassá. Az első világháborús piavei harcok után tüntették ki vitézségi éremmel a nagyapámat és máig megvan, megőrizte a család a nagy oklevelet. Tőle, a lengyel nagyapámtól, aki egyébként tanító volt, számítjuk a személyes családi történetünket, és én elsősorban tőle eredeztetem a magam egyéniségét és értéktudatát is, benne a rengeteg irodalom-, történelem-, földrajz-szeretetet. Mint evangélikus tanító itt tanított eleinte a nyíregyházi bokortanyákban, majd végül a városban, a „Négyes Iskolában". Pontosan nem tudom, miért jöttek át Lengyelországból az ősök, valószínűleg a '48-as idők sodorták ide őket, sokkal többet nem tudott apám se, pedig sokáig járt a levéltárba kutatni, rendezgette, rajzolgatta a családfát – rendszerező, rendteremtő ember volt ő is, mint a nagyapám. Hagyományos nagycsalád voltunk, egész gyerekkorom alapélménye, hogy szeretet és béke volt közöttünk, és rengeteget beszélgettünk. A megterített asztalnál mindenkinek helye volt és mindenkinek lehetett szava. És ott volt aztán a sok könyv, így ezekben együtt mindent megtaláltunk, amivel később az életben szembesültünk. És ebben, hogy ilyen volt a „családi tűzhely", anyámé a legtöbb érdem. Sok szép dologra emlékszem, a legszebbek között is Mindenszentekre, ahogy kimentünk a temetőbe a halottainkhoz és köztük dédnagyapámhoz is, a Stadkievits sírhoz. Most is kijárok, már három családhoz is, hiszen ott vannak nagyszüleim és a szüleim is azóta, a két testvéremmel. Nem csak a Nyíregyházán letelepedett lengyel ősök jogán számítom magam tősgyökeres idevalónak, évszázada Eötvös utcainak, ahol megszülettem, de a másik, az anyai ágam miatt is. Anyai nagyszüleim iparos emberek voltak, kalapos mester a nagyapám és kalapos üzletük volt a katolikus templomnál. Köztiszteletben álltak a város előtt, mert valószínűleg ők is nagyon jó emberek voltak. De egy fedél alatt a Tass nagyapámékkal éltünk, akinek katona és tanító szelleme nagy fegyelemben tartott bennünket a tanuláson, étkezésen át, a minden pillanatbani viselkedésig, de azért ordítozásra, verésre nem emlékszem. Az a szigor, amivel ő fogott, nemhogy taszított volna, inkább vonzott, mert nem elvett, hanem adott és gazdagított. Mi mind egyszerre ültünk asztalhoz, onnan nem lehetett elkésni, hát nemegyszer végigtrappoltuk az Eötvös utcát, hogy valahogy beessünk a családi asztalhoz. Olyan nap nem volt, hogy a napi egy kötelező almát, akár kívántuk, akár nem, meg ne ettük volna, mert vitaminnak mindig lennie kellett, még a nehéz napokban is. Persze, még bőség idején is mindig azt kaptuk, amelyik legközelebb állt a romláshoz – a romlott részt egyszerűen kivágta nagyapám, így többnyire precízen faragott, cakkos almát ettünk. Ő egy csodaember volt. Annyi mindent tanultam tőle, hogy úristen, beleriadok néha, ha egy-egy szavamban, mozdulatomban ráismerek: ez ő! Éppen most szedtük szét a fantasztikusan katalogizált könyvtárát. Pontosan írva áll még az is, melyik könyvet melyik gyerekre hagyta. Precíz katonaember volt – tanítónak is. Most rendezgettem a fiókjaimat, ahol pedig glédában áll minden, és felvisítottam, mert egy pillanatra az ő fiókját láttam magam előtt: úristen, ez is ő! Amikor még asszisztensi tanfolyamra jártam, az egyik orvostanárom megkérdezte, maga annak a Tass Gyulának az unokája? Igen. Tudja, milyen értékes ember volt a nagyapja? Tudom. És nem beszéltünk többet, mert méltatlan lett volna.

Hasonlóan mély emlékű emberekkel találkoztam a nagykállói Budai Gimnáziumban is. Micsoda tanárok voltak ott! A latinműveltségű Kállai tanár úr, a humánszellemiségű Galamb Gábor tanár úr (nem ejthettük Shakespeare nevét e hanggal előtte, mert világgá zavart volna!) és Bódor és Ökrös tanár urak! – nem is tudom, ma vannak-e, akik annyit adnak a diákoknak. Perifériára szorított emberek voltak ezek akkor, némelyike megbélyegzett, kitelepített, de nekünk egy sorsszerű szerencse volt, hogy egyidőben, így együtt Nagykállóban álltak meg. Aranykora volt ez a gimnázi-

umnak, és Kállónak is. De aranykorunk nekünk, szerencsés tanítványoknak is.

Már nem fontos, miről álmodoztam, mi szerettem volna lenni, és hogy miután leérettségiztem, mitől is ütött el sikertelen felvételim, ami miatt átmeneti időre, valami kis pénzkereset reményében valamikor 1962-ben beléptem ebbe a kórházba. Úgy jöttem, hogy „elleszek" valahogy pár hónapig, és észre se vettem, már itt állok nyugdíjazásom előtt. Be se léptem a kapun, itt rögtön beiskoláztak egy kétéves általános asszisztensi tanfolyamra, mert úgy tartotta kívánatosnak az akkori főnővér. Eltelt a két év, és én szépen ittragadtam, mert volt valami, amit megkedveltem és ami észrevétlenül rakódott rám. Beosztott asszisztens voltam évekig a városi járóbeteg-rendelő fogászatán, ahol – nem akarok semmi szakmát sérteni – valahogy intelligensebb volt a társaság a többinél, közéjük jó kedvvel tudtam beilleszkedni.

Javában dolgoztam már, amikor kijött egyszer hozzánk a járóbeteg-rendelő igazgatója a Bocskai utcai központból, hogy egy tájékoztatón közölje velünk az éppen aktuális egészségügyi törvényeket, ami úgy történt, hogy a ránk vonatkozókat egyszerűen elkezdte felolvasni nekünk az Egészségügyi közlönyből. És akkor olvasás közben egyszercsak megállt mellettem, aki a hátsó sorban ültem, és a kezembe nyomta az anyagot azzal, hogy na, innen olvassa maga. Felálltam és olvasni kezdtem, és azt hiszem elég értelmesen olvashattam, mert másnap csengett a telefon, dr. Gál István igazgató hívott azzal, hogy kimennék-e hozzá holnap kilenc órára az irodájába. Úristen! Mit csinálhattam? Azon gondolkodtam, míg odaértem a közökön, mert engem soha addig hivatalosan nem kérettek sehová. És akkor azt mondta, ő ugyan nem ismer engem, de amint olvasni hallott, arra jutott, hogy utánam kérdez, kiféle, miféle ember vagyok. Azt nem tudatta, mire jutott, csak azt, hogy szeretné, ha jelentkeznék az Egészségügyi Főiskolára, mert ha felvesznek, azonnal kihoz vezetőasszisztens-helyettesnek. Hozzátette – azután pedig, hogy nyugdíjba vonul a vezető asszisztens,

és a főiskolát elvégzi, magát szeretném kinevezni a helyére, ma péntek van, hétfőn nyolckor jelentkezzen itt, hogy döntött – ezzel váltunk el. Nagyon meglepett ez a nem várt, és hihetetlen lehetőség. Hétfőn természetesen úgy álltam elé, hogy rendben van, köszönöm, jelentkezem a főiskolára. El is mentem, de ahogy láttam, hogy minden felvételiző mellett állt valaki gyámolító – itt egy bennfentes barát, ott egy ismerős – azt gondoltam, na Emőke, ennek itt vége, ez neked nem sikerül. És mégis sikerült, pár nap múlva valóban helyettes vezető lettem. 1979-ben sikeresen befejeztem a főiskolát, ami annyira új volt még akkor Nyíregyházán, hogy a mi évfolyamunk volt a második végzős csoport. A munkámmal se okoztam csalódást, mert egy éven belül, hogy ténylegesen nyugdíjba ment a vezető kolléganőnk, az igazgató valóban kinevezett a járóbeteg-rendelő vezető asszisztensévé. Éles volt akkor még bennem az otthonról hozott kontroll. Apa mindig azt mondta: Neked sokkal többet kell bizonyítanod, mint más embernek, te úgy viselkedj mindig, ahogyan azt mi elvárjuk tőled! És ez jó volt, jó úton tartott. Nagyon jól sikerült megtalálnom a kapcsolatot mindenkivel, nem voltak konfliktusaim, és azt hiszem, nem csak szándékom maradt a „jó", de valóban sikerült is valami jót tennem mindenkivel, akihez valami közöm volt. Erre az időre én úgy gondolok azóta is, mint legszebbre a munkában eltöltött életemből, mert kedvemre volt teljesíteni a szüleim elvárását, és öröm volt szembesülni a mások örömével.

1995-ig egyfolytában vezető asszisztens voltam, egészen addig, amíg a kórház személyzeti vezetője egyik napról a másikra el nem ment az intézményből (egy napon odaüzent a főigazgatónak, hogy nem dolgozik tovább - így). Elért a telefon megint – Séra főigazgató úr hívott. Ismertük egymást korábbról, mert ott dolgozott egy darabig a járóbeteg-rendelő fogászatán és egy folyosón volt az irodánk. Emő! Vállalja el a személyzeti vezetést – azzal fogadott. Maga ismeri a kórházat, mindenkivel köszönőviszonyban van, ez a munka magára vár, maga ezt meg tudja csinálni. Köszönöm a bizalmat – azt mondtam –, de nem! Ő pedig nem tágított. Egy héten át ment ez közöttünk, de hiába győzködtek, bár azzal is, hogy értsem meg, egyszerűen szükség van rám, nemet mondtam, azzal, hogy ez a feladat túl nagy nekem, erre én nem vagyok képes. Dolgozott itt egy pesti grémium akkor, egy, a kórházat szakmailag átvilágító társaság, akik interjúkat készítettek velünk. Engem bizonyos Pető doktor faggatott, aki ott volt éppen az utolsó győzködésemen és azt mondta, de igen, maga erre a munkára képes, ezt maga meg tudja csinálni, és éppen ezért el is kell vállalnia, mert ezzel tartozik is az intézménynek. Na, erre a győzködésre nem tudtam csak azt mondani, hogy jó, amennyire tudok, besegítek. Nem azt mondtam, hogy elvállalom, ennek ellenére hétfőn Séra Gyula kinevezett a személyzeti osztály vezetőjévé – így már nem léphettem vissza. Személyzetis. Erről a munkáról – hogy lehetne jól művelni – halvány lila gőzöm se volt, de volt az osztályon egy régi személyzetis adminisztrátor kolléganő, aki eligazgatott erről-arról. Konkrétan azon túl, mit tegyek, merre menjek, semmi. Hát így indultam.

A személyzeti munka egy rosszízű nyilvántartás, egy titokzatos, fegyelmező adminisztráció volt a rendszerváltásig, de amit átszőtt még ak-

kor is a politikai titkosság, a gyanakvás, mert a személyi anyagokban ott voltak még akkor is a régi bejegyzések. Hogy illettem, jöttem ebbe én, aki irtóztam minden politika-felhangú dologtól és akinek polgári, jobboldali származása nem volt még akkoriban se egy jó pont? Azzal kezdtem, hogy eldöntöttem, semmilyen politikai felhangnak, befolyásnak, amíg itt vagyok, nem engedek. Még ma is megdöbbenek, hogy mennyire a pártbizottság véleményezésétől függött még itt, a közvetlen gyógyításban is egy-egy vezető beosztás, szinte minden szakmai előmenetel. (Nekem is visszamondta egyszer egy volt párttag, hogy amikor vezetőasszisztensi beosztásomról döntöttek, milyen hosszas vita dúlt, mert az igazgató javaslata ellenében ők egy kipróbált pártbizottsági kolléganőjüket kívánták kinevezni, de akkor Csülögh főorvos úr kifakadt, hogy most akkor vezetőasszisztenst akarunk, vagy pártvezetőt. És én nem voltam párttag. Én, illetve mi négyen a testvéreimmel, iskolás korunkban az úttörőnyakkendőt is (ami kötelező volt) csak az Eötvös utcai kapuig viseltük, vagy a házból kilépve kötöttük fel, mert apánk a házban nem tűrte meg.

Úgy fordult néhány év után, hogy elment a kórház éléről Séra főigazgató úr, akivel olyan munkaviszonyunk volt, hogy öt mondattal a helyére tettünk mindent. És akkor csengett a telefon megint. Gönczi Ágnes keresett, aki akkor még Nagykállóban volt igazgató. Beszélni akart velem, találkozni hívott. Kimentem hozzá és meghallgattam.

- Megpályáztam a kórház főigazgatói állását, és most korrekt, a munkában biztos kezű társakat keresek. Mindent tudok rólad, végiglátta az egész életedet, azt is tudom, kritikus helyzetekben hogyan viselkedsz. Mellém állsz-e, segítesz-e?

- Tudod-e – kérdeztem –, hogy én Séra Gyulával nagyon jól megvoltam, és a távozása ellenére is tisztelettel vagyok iránta?

- Ez nem akadály, én a munkádat kérem.

- Rendben, segítek.

És aztán, hogy főigazgató lett 2005-ben, az akkori humánpolitikai igazgató nyugdíjba ment (mert időközben kialakult a kórházban egy ilyen státusz is) és a helyére kinevezett engem. Nem volt bennem öröm emiatt, ezt én nem kívántam, bántott a látszata is, hogy bárki helyére török, így, ezzel a váratlan lelki teherrel kezdtem, illetve folytattam a munkámat.

Csak pár év, és megint nagyot fordult minden. Nincs már közöttünk Gönczi Ágnes, az ő főigazgatói működése is elmúlt, és én azt hiszem, mi ketten csalódás nélkül gondolhatunk egymásra, mert tisztességesen dolgoztunk együtt. Ágnes soha semmi olyat nem kívánt, nem várt el, nem kért tőlem, ami elveim ellenére lett volna! És Pikó főigazgató úr működése óta is ez a helyzet. A munkát, a humánpolitikai elveket tekintve szinkronban vagyunk, talán azért is, mert egymás munkáját, gondolkodását, értékrendjét régóta, még a járóbeteg-rendelőből ismerjük. Amikor kinevezték éppen ezért is tudattam vele, hogy a legtermészetesebb megértéssel fogadom el, ha a helyemre mást kíván. Nem kívánt. Őszintén mondom, azért megyek el (nem kényszerít, nem sugallja senki), mert most még a „toppon" vagyok, nem tudnám elviselni, hogy ennél lejjebb adjam.

Itt sokszor az volt a tét, ne legyen háborúság, az, hogy békésen dolgozhassunk együtt, vagy egymás mellett, ez volt a legfontosabb. És az, hogy minél jobb képesítéssel rendelkezőket állítsunk a betegek mellé, hogy minél többen megszerezzék a lehetséges legmagasabb szakmai tudást. Itt álltak meg nálam a főorvosok, igazgatók, főigazgatók, ha valami személyi kérdésben, megpályázott állásban, lehetőségben bizonytalankodtak, és rendszerint elfogadták, amit mondtam. Átfogni, megtervezni, megszervezni, összesimítani, békében tartani a különféle érdekeket, fejlesztést, napi munkát összehangolni, ez volt a munkám, és hogy ne zötyögjön a rezidensi rendszer, időben elérjenek egy-egy kötelező tanfolyamra, időben le tudjanak szakvizsgázni. Rengeteg feladat, apró részlet, adminisztráció, mindezek mögött, és jó kapcsolattartás az egyetemekkel, név szerint tudni, kihez kell fordulni, folyamodni, minisztériummal személyes kontaktust tartani, egy lehetőségnek, elismerésnek, megszolgált kitüntetésnek utánamenni... Mindezt talán csak azok a feletteseim érzékelték, akiknek legalább a humánpolitika állása miatt nem kellett álmatlanul forgolódni. A kórház mindennapjai miatt annál többet.

Mert merrefelé megy az egészségügy? Látszólagos rend van, pontosan kidolgozott minőségbiztosítás, pontrendszerek, kifinomult adminisztráció, de mit ad mindez a betegnek. Ezek előtt bejött reggel, átesett a vizsgálatokon, és megkapta, ami kellett, szükség szerint gyógyszert, gyógykezelést vagy operációt, ha kellett, azonnal. Itt egy nagyon jól képzett szakdolgozói kar áll zavarodottan, tanácstalanul, elbizonytalanodva: Pedig mindenki tudja a dolgát! Csak nem meri, nem teheti úgy, ahogyan szeretné. A pénz fölébe került mindennek. És nem menthetjük fel magunkat. Ki akarta, hogy így legyen, ki engedte, ki tette? A tűrésben, a hallgatásban is bűn van. Hiszem, hogy aki, ami a jó ellen működik, előbb-utóbb megbukik!

Én ettől a kórháztól nagyon-nagyon sokat kaptam... Amikor bajban voltam úgy segítettek Füle Zsókáék, meg a többiek, ahogy arra ember csak képes lehet! És mégsem hiszem, hogy akár a kórháznak, akár a kollégáknak, egyáltalán bárkinek, bármi tartozásom lenne. Munkában töltött életem úgy zárom le, hogy aminek kellett, eleget tettem. De ettől még tudom, hogy a személyes előrehaladással nincs mit kérkedni, a belső érzésekkel, igényekkel, értékrenddel nincs mit kérkedni, és nincs mit kérkedni a jó tettekkel se! Törekedni, hogy különb legyek, mint az amit megvetek, aminél több vagyok, azt igen, de azt is másoknak kell észrevenni és elismerni. Nem kell siettetni semmit, legkevésbé az elismerést és érvényesülést! Ha szükség van ránk, bekövetkezik előrelépésünk. Apám azt mondta: "Nem attól lesz valaki kiemelkedő, ha környezetének nagyágai elismerik, hanem ha a nála lentebbállók is becsülik. **Aki becsülni tud, azt visszabecsülik."** És én úgy érzem, engem itt visszabecsültek.

Nagyon fontos és nagyon szép dolgokat kell még megtennem, de azokat már a családommal. Öt nagy gyerekünk van – a testvéreim gyerekei– az egyik bíró lett, a másik fogorvos, a harmadik környezetvédő, mérnök a negyedik és az ötödik. Ugye szép eredmény? És egy kicsit, amennyire segítettem, hogy így sikerüljön, benne vagyok én is. Ők és az ő gyerekeik már várnak rám, visszafelé számolgatják a napokat októberig: na, már csak 30 nap és itt vagy velünk – ezért is megyek nagyon jó szívvel nyugdíjba. Így vagyok én most már a mában: fél lábbal már a jövőben.

Följegyezte
Bugya István és Szabó Tibor

Steril elhelyezés jelentősége akut leukémiás betegek ápolásában

A neutropeniás beteg ápolása:

A neutropeniás beteg számára, kórházi kezelés során protektív környezetet kell biztosítani. A neutropenia időtartamára a beteget egyágyas kórteremben kell elhelyezni, számára a megfelelő nemzetközi ajánlások figyelembevétele mellett standardok szerinti ellátást kell biztosítani.

A beteg elhelyezését spóraszegény levegőjű kórteremben kell biztosítani (HEPA filter alkalmazásával).

Az izoláló kialakításánál fontos szempont a beteg kényelmének biztosítása.

Az egyágyas kórterem felszerelése: – Intenzív ágy; – Éjjeliszekrény; – Telefon; – Betegellenőrző monitor; – Infúziós pumpák; – Vérnyomásmérő; – Vezetékes oxigén; – Defibrillátor; – Hűtőszekrény; – Televízió; – Jól működő nővérhívó; – Lábtámaszos fotel.

A kórterem előtt kell kialakítani a zsilipelőr helyiséget, ahol megtalálhatók: szájmaszk, műanyag lábzsák, izoláló köpenyek, készenléti tálca, és ebből kell közvetlenül nyílnia a WC-nek és a zuhanyzónak.

Biztosítani kell a fertőtlenítő kézmosáshoz szükséges feltételeket.

Az aszeptikus betegellátás alapelve szerint fertőtleníteni kell a beteggel kapcsolatba kerülő helyiségeket, ezek berendezési és felszerelési tárgyait, a bőr felületével érintkező textíliákat, anyagokat, amelyeket a betegellátáshoz használunk. A beteg nyílt testszöveteivel, nyálkahártyáival, testüregeivel érintkezésbe kerülő eszközöknek, műszereknek, anyagoknak viszont sterilnek kell lenniük.

A kórházi személyzetnek szigorúan be kell tartani a fertőtlenítő kézmosás szabályait.

A leukémiás beteget hozzátartozója csak úgy látogathatja rövid időre, ha betartja a higiénés szabályokat! A teljes látogatási tilalom meggondolandó, mert a beteg lelkének, hangulatának jót tesz a hozzátartozó közelsége.

A vizsgálat célja:

A Jósa András Oktató Kórház Hematológiai Osztályán 2003-2004., valamint 2005-2006-ban ápolt akut leukémiás betegek steril elhelyezésének lehetősége, valamint a sterilitás szabályainak betartásával ezen kétéves időszakok eredményeinek összehasonlítása. A steril elhelyezés biztosítása mellett, az akut leukémiás betegek halálát okozó szeptikus állapotok felmérése (kórokozó, sepsis súlyossága, halálozási arány). Az eredményként levonható értékek összehasonlítása, mely arra sarkalja a szakmát mind ápolás, mind orvoslás terén, hogy a szabályok betartásával és az előző évek eredményeiből levont következtetésekből, minél tovább biztosítsa a beteg élettartalmát és életminőségét.

A következő négy ábra tartalmazza 2003 és 2007-ben diagnosztizált akut leukémiás betegek valamennyi mintavételezési formából (hemokultúra, sebváladék, fül, orr stb.) a leggyakrabban előforduló kórokozók százalékos arányának előfordulását.

Ezen az ábrán látható 2003-2007-ben diagnosztizált akut leukémiás betegek száma. Az akut leukémiás betegek száma 2007-re kimagasló számban megemelkedett.

2003 és 2004-ben a Hematológia az I. Belgyógyászati Osztály keretein belül működött, ahol 1 db egyágyas félsteril kórterem állt rendelkezésre a betegek ellátásában.

A feltételek nem voltak adottak a minőségi betegellátás kivitelezéséhez, ezen két év eredményének az összege aplasiás időszakban súlyos végbél- valamint nemi szervekre kiterjedő fekélyes, tályogos képletek, valamint valamennyi szúrt csatorna mentén mind a négy végtagon lokalizálódott fekélyes képletek szerepeltek a szeptikus állapot kialakulásában.

2005-ben a Hematológiai Osztály önálló részlegként 28 aktív ágyon végzi tovább a betegellátást, melyből 4 db egyágyas hepafilteres szűrővel felszerelt steril kórterem áll rendelkezésünkre.

A vizsgált négy év alatt 2005. év volt a legdrasztikusabb az előforduló fertőző képletek területén, annak ellenére, hogy megvoltak a szükséges tárgyi feltételek, nemcsak a nemi szervek, a végbélnyílás, valamint a négy végtagon lokalizálódtak a fekélyes képletek, hanem szájüregi fekélyes elváltozások nagymértékű előfordulása figyelhető meg.

2005. év végére szigorú asepsis és antisepsis szabályainak betartását vezettük be osztályunkon, amely kiterjed a teljes testfelület higiénés lemosására, megfelelő szájhigiéne biztosítására, valamint szexuális felvilágosítás alkalmazására.

2008. első félévét értékelve elmondhatjuk, hogy 2007. valamint 2008. első félévében a szigorú szabályok betartása mellett nem fordult elő egész testre kiterjedő fekélyes elváltozás, melyek a szeptikus állapotok kialakulását segítették volna.

Ezen a dián látható 2003-2006-ig az akut leukémiás betegek medián túlélése, mely megfelelő személyi és tárgyi feltételek biztosítása mellett az élettartam kitolható.

Összegzés:

A vizsgálat eredményeként elmondható 2003-2004 évben az akut leukémiás betegek steril környezetbe való elhelyezése nem volt megoldott, ezzel szemben 2005-2006-ban hepafilteres szűrőkkel ellátott, zsiliprendszerrel működő steril kórtermekben történt a betegek ellátása. Az eredmények összehasonlítása során elmondható, hogy megfelelő tárgyi eszközök biztosításával szigorú aszepszis és antiszepszis szabályok betartásával a betegek élettartama, valamint életminősége javítható.

Oláh Ágnes

Kilenc évtizede hunyt el a „nyíri pajkos"

Kórházunk névadójáról Jósa Andrásról már sok írás született. Ezek részletesen bemutatták Jósa doktor sokrétű tevékenységét. Nem célom tehát, hogy ismétlésekbe bocsátkozzam, sokkal inkább foglalkoztat Jósa, az ember, valamint az, hogy miként élt tovább az utókor emlékezetében.

Veje, Dohnál József így vallott egyéniségéről: „Teli *szeretettel az emberiség iránt, hazája haladásáért rajongó és sorsát féltő hazfi...*" Állandó jóslata volt, hogy „Ausztria *nagyhatalmi őrülete előbb-utóbb fölborítja az 'agyaglábú trónust' és romjai alá temeti Magyarországot".* Kossuthnak nagy tisztelője, képe az íróasztala fölött függött. Ellenzéki gondolkodása miatt a hatóságok megfigyelték.

1864-ben megszerzett orvosdoktori diplomával a zsebében Bécsben maradt. Egy időben Skoda doktor mellett asszisztenskedett. Ekkor történt, hogy a tüdőbajban betegeskedő Erzsébet királyné megkérte Skodát, ajánljon mellé délvidéki tartózkodása tartamára egy kísérő orvost. A professzor Jósára gondolt, aki – nyilván nézetei által befolyásoltatva – elutasította a felkérést és azonnal otthagyta Bécset – örökre. Karrierjét adta fel azért, hogy hazája népét gyógyíthassa és előmozdíthassa az ország fejlődését. Csak jó és rossz ember között tett különbséget.

Jósa András az akkori média állandó szereplője volt. Publikációi az 1870-es évektől jelentek meg rendkívül sokféle témában: többségük egészségügyi, higiéniai és régészeti témájú, de közíróként előszeretettel foglalkozott a szűkebb pátriáját foglalkoztató eseményekkel, visszásságokkal az állatvédelemtől a meteorológiáig, a kulturális ügyektől a gazdasági kérdésekig. Több mint 400 cikke jelent meg a korabeli megyei újság, a Nyírvidék hasábjain. Itt adta rendszeresen közre egészségügyi statisztikai jelentéseit, melyekből 227 látott napvilágot. Több mint 330 régészeti és múzeumi tárgyú tanulmányt írt, többségük a nagynevű Archeológiai Értesítő hasábjain volt olvasható.

Jósa András 1918 szeptember 6-án hunyt el, a vármegye saját halottjának tekintette. Temetésére 10-én került sor a Morgó temetőben. Addig több napon át tiszteleghetett hamvai előtt a város, a megye társadalma. Koporsóját a halottas házból a vármegyeházba vitték. Előbb második otthonában, az általa alapított múzeum előterében ravatalozták fel, majd az orvosi kar tagjai felvitték hamvait a díszteremben. A szertartáson Énekes János prépost, főesperes, majd Mikecz István vármegyei főjegyző búcsúztatta a halottat. Ezt követően Klekner Károly méltatta Jósát. A búcsúztatón elhangzott beszédeket leközölte a szeptember 11-ei Nyírvidék. (1. kép)

A megye nem felejtette el nagy halottját, bár hálára, méltatásra sem életében sem holtában nem számított. A Szabolcs Vármegyei Orvosszövetség Jósa András halála után átiratot intézett a megye törvényhatóságához, hogy indítsanak akciót emlékének megörökítésére. A vármegye október 3-ai ülésén el is határozta, hogy gyűjtést szervez az Erzsébet kórház előtt felállítandó szoborra. 1922-ben Jóba Elek nyomdáját elhagyta egy kiadvány tiszteletére, melynek célja az emléke ápolásán túl az is volt, hogy a bevételből (darabja 500 korona) megalapozzák a Jósa szobor felállítását. A „Doktor *Jósa András 1834-1918*" című emlékfüzetet a Bessenyei Kör adta ki 500 számozott példányban, összegyűjtve benne az „áldott András bátyánk"-hoz írt nekrológokat.

Kollégái elhatározták azt is, hogy összegyűjtik a vele kapcsolatos emlékeket. Halála évfordulóján emlékülést kívántak szervezni, sírjára díszes emléket állítani, bár ő még életében úgy rendelkezett, hogy csupán egy tölgyfakereszt jelölje nyughelyét. Szóba került az általa megalapozott múzeum méltó elhelyezése is. A politikai és gazdasági történések miatt azonban mindebből kevés valósulhatott meg. Tizenhat évvel a híres doktor halála után még mindig nincs Jósa-szobor csak tervezgetés. Az alispáni jelentés azt írja: *„A törvényhatóság szerény anyagi helyzetéhez mérten elhatározza Jósa András mellszobra elkészítését."* A megye pedagógiai szaklapjában, a Szabolcsi Tanítóban 1932-ben pedig egy érdekes ötletet vetett fel valaki: „Gyűjtessük *össze növendékeinkkel a forgalomból kivont 1 és 2 filléres régi bronzpénzeket, melyek már csak a gyermekek játékszerei és küldjük be július hó 1-ig Kiss Lajos múzeumi igazgatóhoz. Vessünk számot, hány kilogramm bronz anyag begyül így, minden anyagi áldozat nélkül – egy kis jóakarattal. Ha több nem, egy mellszobor kitelik belőle."* Végül születése centenáriumán, 1934. november 30-án elkészült mellszobra, Osváth Imre alkotása, melyet a múzeum nagytermében avattak fel. (2. kép) Kórházi, Tóth Sándor által készített mellszobrának avatására viszont

NYÍRVIDÉK 1918. szeptember 11.

Jósa András temetése

Nyíregyháza szeptember 7.
(A Nyírvidék tudósítójától.)

A vármegyeházán szépszámú gyászközönséget fogadott a gyász koszorúi: fölnyujtják díszét a vármegye legnagyobb halottjának, a szabolcsvármegyei legkedvesebb, legmunkásabb embertársa, legkiválóbb orvosunk, Jósa András, a szabolcsi jóember, aki szeretett elhordatta a koszorúk és a virágok. Mint egy virágháromnyi, úgy állott a ravatal a díszruhás vármegyei-fejedelem szárnyai közöttt.

A gyászszertartást Énekes János prépost-főesperes; plébános végezte segédeivel, majd Jakab József kántor meghatóan szép gyászénekeivel. Mikecz István vármegyei főjegyző búcsúztatta el a nagy halottat a következő szavakkal:

Hasztos sajnálkozásban, vidám álmokban: mindenünk — alkotásokban gazdag élet záróhövét — jöttünk lerenni. Búcsuznunk kell dr. Jósa Andrástól Szabolcsvármegye kiváló fiától. A vármegye közönsége nevében — Isten — hozzátok — mondok társadalmunk — e kerekedvű — tagjának, vármegyénk évtizedekon át volt hírneves tisztviselőjének, a gazdasági fejlődés és ismerősnek szakjának és régészet iránti érdeklődés — evolút lelkesen ismertetőjének — e szerint.

Visszatérve az ő — s az alkotásai mellett — azt is mégis — olvasó — az ember élő megbízatás, az orvosi munkásságáról, jól tudjuk, hogy szabolcsvármegye közegészségügye is jóformán azonos időben és annak idő és szükségszerűt, amint ő az orvosi munkáját a szomszéd, díszes nagyfi-városban megkezdette s vele együtt indult ki fokozatos fejlődésére és fel is ívelő ívére — latentja lett — ma ál.

Hány szenvedő — embertársának gyógyítva egészségét, hányan áldották és magasztalták tudása, szeretete szavát. Mennyi és mily veszélyes járványok ellen vetette fel bátran és nagy sikerrel a küzdelmet. Mily áldozatkészséggel szerzett a vármegye munkáit, régi portája mellett, hiányzó emlékeinek kipótolásére körül.

Csodálatosan megdicsőítő kedélyű emberekkel vesszünk, mit örök bucsut, tisztelő kvásoló köszönő. Ki ne látná most is az ő pártatlan érdekes alakját, annak szinte élnik sikarról a mindent hearkanyozó humor. Ki ismerte, ki ki szerette a kiknek jobbra vármegyei a vármegye munkáit, régi portája mellett hiányzó emlékeinek kipótolásére körül.

Most más, de csak emlékezetében fogsz élni, de emlékei élni fog míg a vármegyének és országnak történelmi múltát megbecsülő fia lesznek.

Emlékezzünk hirdessük hogy az a múzeum, melyet Te teremtettél réllő pontja egy tudósiokat s nekik halál vármegyére hagyott, melyet Jósa múzeumnak illő kegyelettel, a Te óhajodnak megfelelően fogunk fenntartani s így Te azzal a boldog tudattal — Bunyhattal le Ferdi szemeid, hogy nem hiába éltél mert mindent megfizettél mivel. Hazádnak tartoztál.

Isten veled! Isten áldjon!

A szabolcsvármegyei — az ő kar nevében Klekner Károly dr., az Erzsébet-kórházhoz igazgató főorvosa bucsuzott el kiváló kartársukról. Tartalmas beszédét a helyszínen kívülállókat vezette a vármegyeházán elfoglalt halottasházig, ahol, az szervezte a halottkémlést, hogy úgy kutatva, a bajok kuforrását, élethe lejrehessen olyan ujtásokat, a melyek az akkor még 45% halálozást ma már 17%-ra szállítják.

Megismerte a tetjetyrek és kutatásait, a typhus terjeszthetőben, a' míg máskor csak elmélkodtek róla. Ő kierőszakolta a fürdőt — kutatnak az ő szellemétől, éltére vele azt, hogy kevesebb fell utána a vármegyében a typhusban meghalogadottek száma, mint azelőtt — fájdalmas — elhalálozás. De nem elégedett meg a már megtett tajok enjtésével, hanem megismerníette a bőrbetegségek megelőzésére szolgáló intézetszerű cseppek felügyelet, a gyerekeinek a bőbaríyrk rendelését, az egészségünk az iskolákban való ápolását, felismerve annak fontosságát, hogy mily nagy fontosságúak abbó' az emberiségre, ha közösszére az egészségünk ismereteket, azok fontosságára felhívja a fiatalságot.

Mind, meg annyi olyan nagy horderejű kezdeményezés és teljes vallás — a melyek körül hősiesen szerzett a régészet. Mint hogy kiszámítja a régészet, és melegszik szívén a régi — tevékenysége, s az a régészet, ő szívét, szenvedélyét és szeretetét a régészet szolgálta, s ezt mégis, hogy nem nagy fal kőszít terpesz, fáradt nőn munkáját, hanem cél, könyvedés, mégis, mégis aldás osztva, megkönyörülve szenvedő embertársán, szeretve szibbszeretetéhez fűzve a munkáját.

Dolgozott, és teremtett, mert szellemi munkaerő mindig nagy munka — s az ugyanbert tudatlanság és gőgmúltalanság a kuny-hőkben ugyanúgy a palotákban is szánalmat keltett. Ideje-e a fáradtságtól — mégis az Ner szellemo élőiére az egész emberiséget a nem elégedve-nyes a mai kor ismeretére, buvárkodásában elkiándott, mégis az ő szellemébe, hogy ő a megismérésre az emberszellem minden nyomorúságon felülemelkedő magvagban. A haladás szárdóvirje kezeiben, ő kiszálnak minden dessilen szellemére dolgozva, az alkotóknak tragyt szabva, a cséggeddket bátatva és bátorítva, a hyvonrutagot és szenvedőt enyhítve, mindenki álmai a legnagyobb szerelem és tisztelőnek örvendve. Ennagyval megáldpedatten.

Kossa, Sidoszi és Sleta végén a mégmindig Hissen, téli elkoto vágyvárja nem fáradtak. Bunyhatta szemeit, hogy bátyánk — ő a régészet horkavelyei szadva az ős szelnek szellemo-örökös élve mindig szétlatonkai szórajtuk arra, hogy az Alföldnek kerjjet az ős kőlapozott ravatyekben hadvá, hogyan gyámolódottmesek mi az kivülig alódek, egész erőcket és tudásunkat a szunk, emberszáraiknak szóda szabadodulásra.

Nagy mesterünk, munkatársunk, Jósa András orvosszövetségünk örökös tisztelet-

1. kép: A „Nyírvidék" írása Jósa temetéséről

2. kép: A múzeumban látható Jósa mellszobor

csak 2002. november 29-én került sor.

Jósa és a tudomány elválaszthatatlan fogalmak. Ezért nem csoda, ha emlékének ápolása összekapcsolódik tudományos eseményekkel is. Orvostársai a halálát követő negyedik esztendőben orvosnapot tartottak, ahol veje és hivatali utóda Dohnál József színvonalas előadásban mutatta be apósa emberi arcát és orvosi tevékenységét. A város örökváltságának százéves jubileumi ünnepsége keretében 1924-ben dr. Gerlóczy Zsigmond egyetemi tanár, az Országos Közegészségügyi Egyesület elnöke és a vármegye és a város orvosi kara emlékezett a vármegye egykori tiszti főorvosára.

1934-ben jelent meg lánya Jósa Jolán (Elek Pálné) tollából egy személyes hangú, anekdotázó családtörténeti mű, mely „Jósa *András és elődei*" címet viseli. (3. kép) 1958-ban Csallány Dezső egy bibliográfiát jelentetett meg "Jósa *András irodalmi munkássága*" címmel. Ez a forrásmű Jósa doktor publikációit és a róla íródott munkákat egyaránt számba veszi.

Kórházunk 1969. december 5-én vette fel Jósa András nevét, 1975-ben pedig a kórház tudományos pályázatát nevezték el Jósa András Pályázatnak..

„...ő azok közé a nagy emberek közé tartozott, akiknek a léte nem múlt el nyomtalanul e földről, mert ha nem is kereste s így nem is találhatta meg az utat ahhoz, hogy nevét valami világraszóló esemény szereplői között megörökítse, mégis az ő orvosi munkássága alkalmas volt arra, hogy vele nem is egy országrész, hanem egy egész ország népének a sorsát hathatósan befolyásolja és irányítsa." írta emléke előtt tisztelegve kórházunk egy másik jeles személyisége Korompay Klekner Károly igazgató főorvos a Szabolcsi Szemle 1935-ös 1. számában.

3. kép: Jósa Jolán könyvének címlapja

dr. Kührner Éva
könyvtárvezető

HUMOR HUMOR HUMOR HUMOR HUMOR HUMOR HUMOR HUMOR

Korán reggel már tele vagyok örömmel és bizakodással. Frissen, üdén, felszabadultan diskurálunk a hüvelygombáról. Dúsul így a kelléktáram, az ismeretanyagom, hiszen eddig jóformán a laska és csiperkegombákat ismertem, esetleg vargányát emlegettem, de most már itt van a hüvelygomba is.

Reggel kissé magasabbról látok mindent, így könnyebb, most már könnyű is. Itt ülök a hátulöblítős vécén. Így könnyebb, meghúzom a meghúzót és zúdul a víz. A korszerű öblítő mindent levisz, és nem kell belenyúlnom a kagylóba sem, fúj, hogy utálom. Így háromszor szagosabb és tisztább a kagyló. Jaj! Valami felhőcske vonul át a homlokomon. Bekapok egy Advil Ultrát. Szétfolyik a számban, az ereimben, ez az igazi. Most már jöhet a Potemix, bár én nem vagyok Norbika, de még lehetek. Indulnék, de előtte kezet mosok. A folyékony szappan szinte szétárad ujjaim között. Érzem a tenger illatát. Az erdők tölgyeinek virágait, a sziklák között áramló levegő frissességét. Szóval megyek. Beülök a kocsiba. Csak nem tudom, hogy Corolla, Peugeot, vagy Mercedes legyen. Így gyalog megyek. Megyek a bankomba? Hogy átcseréljem a hitelemet olcsóbbra, legolcsóbbra, hogy még így is kapjak valamit. Kapok is: kettőt a szemem alá. Ez a bónusz rizikója, vagy a rizikó bónusza. A franc se tudja miért zúg a fejem? Szerencsére elém perdül egy főpilóta és kezembe nyom egy Saridont. Így már nem kell zúgó fejjel bevenni a kíméletes hashajtót, meg a Mezym Fortét. Teljes szépségében tündököl előttem a Jogobella, meg a Kaukázusi Kefir. Magamhoz veszem mindkettőt, hiszen kell egy kis simogatás a beleknek meg a szerelmemnek, aki visszasimogat. Munka után édes a pihenés, de ki kell mennem egy rendkívüli ajánlatért az Ikeába. Három sebességi fokozaton kíméletesen ringó íróasztalért, ezüstszínű köpőcsészével. Megvettem. Utolsó darab. Otthon vár a párom, a párolt zöldségek orgiájával, és elől hátul füstölgő vasalóval. Boldogan mutatja az intim betétjét. Ja, így könnyű! Én is lecsatolom a rugóra járó műlábamat, kiveszem a könnyen formálható lencséjű szemüvegemet, befújom magamat Axe dezodorral és elszenderülök.

Dolinay Tamás

Hirdetgetünk, hirdetgetünk...

Egy régi reklám

Beköltöztünk

Hosszú, forró nyár van mögöttünk, ami gyorsan elröpült és költözéssel telt. Az új épületet - melynek átadása múlt év decemberében történt, ahol az új Érközpontot helyeztük el - most már teljes egészében beüzemeltük. - sorolja a nyár, az ápolási munkát is befolyásoló történéseit Jakabné Harcsa Erzsébet ápolási igazgató. A költözés a járó- és a fekvőbeteg-ellátást egyaránt érintette.

Kronológiai sorrendben:

- A Neurológiai Osztály az Érközpont 2. emeletére, ill. a 3. emelet C szárnyának egy részébe költözött.
- A Neurológiai Osztály költözésével egyidőben az alábbi szakrendelések helye is megváltozott:
- EMG, EEG Laboratórium Érközpont 3. emelet
- Neurológiai Doppler Uh Szakrendelés Érközpont fszt. C/23
- A Belgyógyászati Intenzív Osztály Érközpont 2. emelet. B. szárny
- IV. Belgyógyászati Osztály Érközpont 3. emelet

A IV. Belgyógyászati Osztály költözésével párhuzamosan a korábban a Sóstói úton működő szakrendelések helye az alábbiak szerint változott:

- Diabetológiai II. Szakrendelő Rendelőintézet Bocskai utca, II. em. 207.
- Endokrinológiai I. Szakrendelés Rendelőintézet, Bocskai utca, II. em. 204.
- Endokrinológiai II. Szakrendelés Rendelőintézet Bocskai utca, II. em. 205.
- A III. Belgyógyászat Kardiológiai Osztály Érközpont, I. emelet

Az osztály költözésével párhuzamosan a korábban a Sóstói úton működő szakrendelések helye az alábbiak szerint változott:

- Kardiológiai Szakrendelés I. Érközpont, fszt. C/8
- Kardiológiai Szakrendelés II. Érközpont fszt. C/14
- Coronaria I. Szakrendelés Érközpont fszt. C/10
- Coronaria II. Pacemaker Szakrendelés Érközpont, fszt. C/16
- Coronaria III. Szakrendelés Érközpont fsz. C/ 11
- Angiológiai Szakrendelés III. Bel. Érközpont fszt. C/19

Nagy feladatot, sok munkát jelentett a költözés. Igen nagy odafigyelést igényelt a fekvőbetegek szállítása. Itt köszönöm meg a háttérszolgálatnak, a betegszállítóknak a munkáját, az informatikusoknak, a logisztikai osztály dolgozóinak, a műszaki munkatársaknak (senkit sem szeretnék kihagyni), akik ugyancsak kivették részüket a feladatokból, és megköszönöm az osztályok munkatársainak a segítségét, akik szabadnapjukon segédkeztek a zökkenőmentes költözésben.

Még vár ránk egy költözés, mely szeptember utolsó, vagy október első napjaiban fog lezajlani. A Bocskai utca felől van az 5 emeletes Járóbeteg Rendelőintézet épülete, annak a 4-5. épületéről költözött ki a Neurológia. Annak festése után a Sóstói útról beköltözik a Krónikus Belgyógyászat. Az osztály betegeinek állapota indokolja, hogy a kórház központi telephelyére kerüljenek, közel az intenzív ellátáshoz, CT-MRI-hez, minden egyéb konzíliumhoz. Ezzel a fekvőbeteg - ellátásban rövid időn belül nem lesz más költözés, de a járóbeteg-ellátásban még várható néhány szakrendelés átszervezése. Azok végleges helyeit szintén bemutatjuk.

Hazavinnél egy Opel Zafirát?

Együttműködési Megállapodást írt alá a közelmúltban dr. Pikó Károly főigazgató úr, és Csősz Ferenc, a Csősz Cégcsoport ügyvezető igazgatója a Jósa András Oktató Kórházban.

A Cégcsoport szerette volna kifejezni az egészségügyi dolgozók iránti tiszteletét is a gyógyítás, betegellátás terén elért kiváló eredményeikért, ezért olyan, kifejezetten az intézmény dolgozói számára kialakított egyedi ajánlatrendszert dolgozott ki, melyet kizárólag az intézmény dolgozóinak kínál.

Az egyedi ajánlatokat az intraneten tekinthetik meg intézményünk munkatársai, (Opel Csősz banner-re kattintva), illetve a Központi Étteremben havonta egy-két alkalommal személyes tanácsadással is várják a cégcsoport munkatársai az érdeklődőket.

Új programjuk részeként a cég felajánlott egy Opel Zafira gépkocsit 5 napos tesztvezetésre, melyet intézményünk dolgozói között sorsoltunk ki. A sorsolás a személyügyi programból történik, ám lehetőség van a nyerési esély megduplázására. Aki éppen fontolgatja az autóvásárlást, és elküldi a nevét és elérhetőségeit a mikula@josa.hu-ra, azt kétszer rögzítjük a listán....

A szerencsés nyerteseket telefonon értesítjük, illetve az intraneten is folyamatosan megtalálhatóak a játékkal kapcsolatos aktuális információk.

Sok szerencsét kívánunk mindenkinek!

Bakosné Mikula Edit

Ismeri Ön a kockázatait?

Szívünk Napja közel háromezer érdeklődővel

A kellemes idő, a színes programok és nem utolsósorban a különféle szűrővizsgálatok több ezer embert vonzottak az Erdei Tornapályára a Szív Világnapján, melyet nyolcadik alkalommal rendezett meg a Jósa András Oktató Kórház. Ezen a szép őszi napon nemcsak a szórakoztatás került előtérbe neves előadók közreműködésével, hanem a figyelemfelkeltésre, az egészség megőrzésére is nagy hangsúlyt fektettek a szervezők.

A rendezvény nem titkolt célja, hogy egyre többen válasszák az egészséges életmódot, többet tudjanak a szív- és érrendszeri betegségek kockázatairól, a megelőzés módjairól. Ezt a missziót vállalta fel a Jósa András Oktató Kórház, ezért szervezik a különböző, prevencióval kapcsolatos programjaikat. Szeretnék elérni, hogy minél több olyan ember legyen a partnerük, aki egyetért céljaikkal, tudatában van annak, hogy az egészség óriási kincs, de megtartása érdekében tenni kell, sok embernek nem is keveset.

A prevenciónak óriási jelentősége van az egészség megőrzésében, amit az is bizonyít, hogy a mobilszűréseken résztvevők több mint 20%-ánál - akiknél eddig még nem voltak látványos panaszok - derült ki olyan betegség, ami kezelés nélkül visszafordíthatatlan károsodásokat okozhat. Az egyénre szabott sport, a megfelelő mozgás és a helyes táplálkozás mind - mind ebbe az irányba hat.

Az idei rendezvényre egészségnagykövetnek kérte fel a Kórház Gosztola Adél színművésznőt, Szabó Tünde ezüstérmes olimpiai úszót, Seszták Oszkárt a megyei közgyűlés elnökét, akik nagy örömmel vállalták el ezt a megbízást. Ugyancsak elfogadta a meghívást Béres Alexandra fitnesz világbajnok, aki egészségtornára invitálta az érdeklődőket. Újdonságot jelentett ebben az évben, hogy az egészség nagykövetei a Móricz Zsigmond Általános Iskola diákjait kérték meg arra, hogy az egészség „kis" nagyköveteiként szüleiket, testvéreiket is hozzák el Szívünk Napjára az Erdei Tornapályára és töltsék el együtt hasznosan és kellemesen a napot.

Ismeri Ön a kockázatait?
SZÍV VILÁGNAPJA
2008

A mozgásra, az egészséges életmódra érdemes időt szakítani, hiszen ma Magyarországon minden második ember szív-, és érrendszeri betegséggel küszködik, a nők 62%-a, a férfiak 58%-a túlsúlyos, ami ugyancsak összefüggésben van a betegség kialakulásával. A Szív Világnapján, aki részt vett szűrővizsgálaton, kapott egy ún. egészséglapot jelenlegi állapotáról, amit a későbbiekben kiértékelhet háziorvosával.

A rendezvényen a szűrések, állapotfelmérő vizsgálatok (vérnyomásmérés, szemfenékvizsgálat, testtömegindex-számítás stb.) mellett számos programot kínáltak felnőtteknek, gyerekeknek egyaránt. Neves előadók váltották egymást a színpadon, többek között mazsorettek, Puskás Jucus, a Mandala Dalszínház, a King Dance Team, szórakoztatta a nagyérdeműt, az Ebmas Wing Tzun Kungfu csapata harcművészetből adott egy kis ízelítőt fitneszguruk invitálták mozgásra az érdeklődőket és kínáltak egészséges ételekből kóstolót. Közel 3 ezer érdeklődő ment el a nap folyamán a rendezvényre, igyekezett megismerni kockázatait, ellesni, vagy elmélyíteni az egészséges életvitel fortélyait.

Kovács Mariann

Új helyen a III. Belgyógyászat

Dr. Polgár Péter osztályvezető főorvos

A múlt esztendő végén adták át a Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpontot. Az új épületbe költözött a III. Belgyógyászati Osztály is. Az eddigi tapasztalatokról dr. Polgár Péter osztályvezető főorvost kérdezte lapunk munkatársa.

– Milyen változásokat hoztak az új körülmények az osztály életében?

– Az Érközpont átadása nagy változást hozott a III. Belgyógyászati Osztály életébe, hiszen a Sóstói úti elavult épületből teljesen új, modern, szép környezetbe költöztünk. A betegeknek és az itt dolgozóknak minden lehetőség adott ahhoz, hogy komfortos és jó körülmények között dolgozhassanak, illetve gyógyuljanak. Minden kórteremhez vizesblokk tartozik, - ez még ritkaságszámba megy Magyarországon, különösen az alföldi régióban, - kórtermeink tágasak, világosak és a betegek ellátásához szükséges valamennyi vizsgálat egy épületen belül érhető el, hiszen egy tömbbe került az érbetegségekkel kapcsolatos minden szakma, a kardiológia, az ideggyógyászat, az anyagcsere-betegségek gyógyításával foglalkozó osztály. Ez azt jelenti, hogy komplexen vizsgálhatjuk meg a betegeket, ami lényeges könnyebbséget jelent a betegellátásban és az sem mellékes, hogy nem kell a betegeknek ide-oda menniük az ellátásért. Ez a betegellátás egyik nagy pozitívuma, hiszen az érbetegségek igen szerteágazó problémát okozhatnak. Az érrendszer tetőtől-talpig behálózza az emberi szervezetet, akinél valahol, valamilyen érbetegséget diagnosztizáltak, akár koszorúér-betegséget, koponyaűri elváltozást, nyaki, vagy az alsó végtagok ereinek rendellenességét, ott nagy valószínűséggel az érrendszer máshol is beteg, ebben az esetben érdemes végignézni az egész érrendszert. Ezekre a vizsgálatokra már biztosítottak a feltételek és a laboratóriumi háttér is adott. A Sóstói úti telephelyen, osztályunkon két évvel ezelőtt már elkezdtük az invaziv kardiológiai vizsgálatokat, nevezetesen a koszorúér-diagnosztikát és terápiát, a koszorúérfestést, koszorúér-tágítást, illetve a pacemaker-beültetéseket. Az előbb említett beavatkozásokat az új épületben a korábbiaktól lényegesen jobb körülmények között végezhetjük. Az Érközpontban, osztályunk keretein belül két asztalon, nagyon jól felszerelt invaziv kardiológiai labor működik, ami egyrészt nagyobb számú vizsgálatot, illetve beavatkozást tesz lehetővé. Jelenleg 6 kolléga végzi ezeket a vizsgálatokat. Szeretném elérni, hogy a közeljövőben legalább heti egy alkalommal 24 órás ügyeletet tudjunk tartani az ilyen jellegű beavatkozások elvégzésére. Sajnos egyelőre az osztály orvoslétszáma nem teszi lehetővé az ügyeleti ellátás beiktatását, mivel számos más feladatot is el kell látnunk. Osztályunk 85 ággyal üzemel, ezen belül 12 kardiológiai intenzív ággyal rendelkezünk és emellett számos szakrendelést is ellátunk, többek között járóbeteg szakrendeléseket, amelyeknek igen nagy a szakorvosigénye. Sajnos negatív irányba változott osztályunk orvoslétszáma, néhány kolléga nyugdíjba vonult, és ők nagyon hiányoznak az osztály életéből, szeretnék ezen a helyzeten változtatni.

– Az új körülmények, új műszereket is jelentenek?

– Igen, természetesen nemcsak a kubaturára jellemző a megújulás, hanem a műszerekre is. A Sóstói úton csak egy asztal állt rendelkezésünkre, és egy technikailag közepes színvonalú úgynevezett mobil röntgenkészülék, most ezt használjuk második asztalként. Van egy másik vizsgálónk, ahol lényegesen modernebb és nagyobb tudású rtg készülék áll rendelkezésünkre, így most már két asztalon végezhetjük az invazív diagnosztikai és terápiás beavatkozásokat. A járóbeteg szakrendelések műszerei is nagyrészt megújultak.

A műszerek mellett osztályunk bútorzata, berendezési tárgyai, a betegágyak, az intenzív ágyak mind-mind új beszerzések.

– A megnövekedett feladatok ellátásához elegendő a jelenlegi ápolói létszám?

– Mindenképpen több ápolóra lenne szükség az optimális betegellátáshoz, legalább 15-20%-kal, hiszen kardiológiai osztály lévén sok súlyos beteg fekszik osztályunkon. Általában telt ház van a kardiológián, ágykihasználtságunk 90-95%-os.

– Már két évvel ezelőtt, még a Sóstói úton új eljárásokat vezettek be? Szeretnék még bővíteni a palettát?

– Ezt a kört csupán egyetlen dologgal, mégpedig elektrofiziológiával tudjuk

bővíteni, amire csak nagyon ritkán kerül sor, hiszen amit az invaziv kardiológiában el lehet végezni, az osztályunkon ma már gyakorlat.

Az új eljárásokkal, az orvostudomány fejlődésével folyamatosan lépést kell tartanunk.

Az itt dolgozó kollégák naprakészek a legújabb eredményeket illetően. Az országban, illetve a világ különböző országaiban megtartott kongresszusoknak - ahol az új eredmények napirendre kerülnek - rendszeres résztvevői vagyunk, akárcsak az országos továbbképzéseknek, de sok esetben mi is szervezünk kongresszust.

Legutóbb szeptember 25-27-e között rendezte meg osztályunk és a Magyar Kardiológus Társaság Aritmia és Pacemaker Munkacsoportja a VI. Aritmia és Pacemaker napokat. A több éves hagyománnyal rendelkező rendezvénysorozatnak három napon keresztül a nyíregyházi Egészségügyi Főiskola adott otthont, ahol a ritmuszavarral, illetve pacemaker-terápiával foglalkozó neves hazai és külföldi szaktekintélyek tartottak előadásokat. A kongresszus előzménye 12 évre nyúlik vissza, amikor ez a munkacsoport elhatározta, hogy Aritmia kongresszust és Pacemaker napokat szervez minden esztendőben más-más városban. Az ismeretterjesztő tevékenység mellett fontos feladatnak tekintik a szakterület újabb eredményeinek átvételét a hazai gyakorlatba, annak érdekében, hogy a legkorszerűbb eredmények a magyar betegek rendelkezésére álljanak.

– Új épületben, jobb körülmények között dolgozhatnak, illetve fogadhatják a betegeket. Hogyan tovább?

– Osztályunk fő feladata az akut betegek ellátása, a központon belül működik egy szűrőközpont, ahol részben a nem felfedezett, tünetmentes, de nagy rizikóval rendelkező betegek kiszűrése történik.

Évente közel 3 és fél, 4 ezer beteget látunk el. Ez a betegszám azt jelenti, hogy az osztály majdnem mindig teltházzal működik, csupán egy-két ágy szolgálja a biztonsági tartalékot. Az intenzív osztály szinte mindig 100%-os kihasználtsággal üzemel. A jövőben szeretnénk még több beteget ellátni, amit egyrészt a vizsgálati szám, különös tekintettel az invaziv beavatkozások egyenletes növelésével kívánunk elérni, illetve az ápolási idő csökkentésével. Célunk a lehetőségekhez képest minél gyorsabban, minél hatékonyabban kivizsgálni és kezelni a betegeket, a beavatkozások egy része elvileg egynapos is lehet. Az országos átlaghoz viszonyítva kevesebbet kell várniuk a betegeknek a haemodinamikai vizsgálatokra és a pacemaker beültetésekre is.

Járóbeteg szakrendeléseinken is nagyon nagy beteglétszám jelenik meg.

Kovács Mariann

MINŐSÉGÜGYI SZAKMAI NAP

Örömmel tájékoztatjuk kedves Munkatársainkat, Olvasóinkat, hogy **2008. november 14-én (pénteken)** országos színtű **Minőségügyi Szakmai Napot** szervezünk.

A rendezvény apropója az, hogy **10 éves a tanúsított Minőségirányítási Rendszer** kórházunkban. A rendezvényre meghívjuk azokat a volt munkatársakat, együttműködőket, akik segítették a rendszer megalapozását, felépítését és elkezdték a működtetését.

Jelenlegi Munkatársainkat is szeretettel hívjuk és várjuk, ugyanis az Ő érdemük, hogy jelenleg is él és működik ez a rendszer.

A helyszínt, a részletes programot és a jelentkezési lapot **későbbi időpontban e-mailen** küldjük el minden munkahelyi vezetőnek. Azt kérjük, hogy **vezetőink 2-3 munkatárssal** képviseljék osztályukat a rendezvényen.

Munkatársi üdvözlettel:
Dr. Vancsó Ágnes
minőségügyi igazgató

Nyári szakmai gyakorlat

Intézményünk legfontosabb feladata a betegellátás, kiemelt feladata az oktatás, a gyakorlatok vezetése, a megfelelő színvonalú mentori irányítás, a hallgatók számára az előírt követelmények teljesítésének biztosítása, a kellő elhivatottság és felelősség kialakítása a napi szakmai munka iránt. Érjük el, hogy végzést követően is szívesen vállaljanak orvosi munkát a mi kórházunkban!

Évről-évre nagyobb létszámban töltik nálunk a nyári szakmai gyakorlatot az orvostanhallgatók, több egyetemről, térítésmentesen. Úgy gondolom, a növekvő létszám az itt folyó magas színvonalú szakmai munkának, a megfelelő körülményeknek, a hallgatókkal való törődésnek, és a jó előkészítésnek, szervezésnek is köszönhető. Intézményünk a Debreceni Egyetem Oktató Kórháza, de a nyári szakmai gyakorlatok résztvevőinek 27%-a más egyetemekről érkezik!

Ettől az évtől kezdve egyszerűsítettük az orvostanhallgatók nyári szakmai gyakorlatra való jelentkezését, hogy ne kelljen személyesen megjelenniük az intézetben. Erről minden orvosi egyetem dékáni hivatalát is tájékoztattuk. Az intézet honlapjára - (josa.hu) hírek (orvostanhallgatók) - már március elején feltettünk egy Fogadónyilatkozatot, melynek kitöltése után a hallgató a megadott e-mail címre visszaküldi, majd nyomtatás után, főigazgató úr engedélyével, aláírásával -egy tájékoztató levél kíséretében - a megadott lakcímre eljuttatjuk. Ebben a hallgatók tudomást szereznek a gyakorlatok szervezéséről, a fogadásuk időpontjáról, és a gyakorlat megkezdése előtt egy héttel érvényes egészségügyi alkalmassági orvosi vizsgálat szükségességéről, s bemutatásáról. Csak főigazgatói engedéllyel kezdhet gyakorlatot a hallgató, a megadott jelentkezési határidőn belül!

Ezúton köszönöm meg a foglalkozás-egészségügyi szolgálat munkatársainak a segítségét az alkalmassági vizsgálatok elvégzésében.

Ez évben, 2008. június 30-án a menedzsment képviseletében dr. Szegedi János a Belgyógyászati Osztály osztályvezető főorvosa fogadta, ill. köszöntötte a megjelent 84 fő hallgatót, s ismertette az intézet működését, a jövő lehetőségeit, és az elvárásainkat.

Többen későbbi időpontban kezdtek.

2008. június 30-a és 2008. aug. 18-a között még az eddig eltelt tíz évben soha ilyen nagy létszámban nem jelentkeztek orvostanhallgatók nyári szakmai gyakorlat letöltésére. A jelenlegi létszám a kezdetinek közel háromszorosa.

Idén nyáron 102 orvostanhallgató, és 12 szigorló jelezte a részvételét, valamint

2 pszichológia szakos hallgató az ELTÉ-ről.

Az orvostanhallgatók gyakorlata a különböző évfolyamok elvégzése után:

- I., vagy II. év után ápolástan,
- III. év után belgyógyászat,
- IV. év után többnyire sebészet, vagy általuk választott egyéb terület,
- V. év befejezése után szigorlóként vesznek részt különböző klinikumi gyakorlaton.

2008-ban 47 első évet végzett hallgató jelentkezett ápolástan gyakorlatra.

A hallgatók az egyetemen nem tanulnak ápolástan elméletet és gyakorlatot.

Az ápolástan gyakorlatnak az a célja, hogy megismerkedjenek az ápolói hivatással, és elsajátítsák a legfontosabb manuális beavatkozásokat, melyet az ápolók önálló kompetenciaként végeznek.

Megtanulják a betegmegfigyelés és a mindennapos beavatkozások során elvégzendő feladatokat. Képet kapnak az ápoló-beteg kapcsolatról, a kommunikációról, a dokumentáció fontosságáról és arról a felelősségteljes munkáról, amit az ápolók a beteg körül végeznek. Megismerik, hogy a különböző ápolási beavatkozások mit jelentenek a beteg számára, hisz ezen ismeretek elsajátítása nélkül a leendő orvosi munka sem végezhető el eredményesen.

A 4 hetes ápolástan gyakorlat két részből áll:

1. A szervezésünkben egy hetet a Regionális Reanimációs Képzési Központ megfelelően felszerelt demonstrációs termeiben, a Központi Műtőben, - kiscsoportos formában -, elméleti és gyakorlati ismeretek elsajátításával töltik, az egyetemek követelményeinek megfelelően.

2. Ezután a jól előkészített felnőtt osztályos gyakorlat következik.

Az ápolástan gyakorlatok teljesítését csak az ápolási igazgató írhatja alá, olyan hallgatóknak, akik a szervezésünkben, az előírt feltételek szerint felelnek meg a gyakorlat követelményeinek.

Ebben a szervezésben és lebonyolításban való aktív részvétel miatt, köszönet illeti az Oktatási Csoport szakoktatóit, gyakorlatvezetőit, akik lelkiismeretesen irányították őket az osztályos gyakorlatok során, és biztosítottak számukra kitekintést a medicina érdekes területeire, és lehetőséget a szakápolói feladatok begyakorlására.

Köszönöm az osztályvezető ápolóknak, szakmacsoport vezetőknek, az osztályon dolgozó szakápolóknak, az első héten az elméleti és gyakorlati képzésben részt vállaló Központi Műtő vezető műtősnőjének, és szakoktatójának, az SBC két diplomás oktatójának a szakszerű gyakorlatvezetését. A főigazgatói titkárnők türelmét és közreműködését is köszönöm a fogadónyilatkozatok aláírattatása, időnkénti továbbküldése miatt.

Ezúton illeti köszönet a Kállay Rudolf Orvosi Szak-

könyvtár vezetőjét és munkatársait, akik már évek óta vállalják a könyvtár bemutatását.

Köszönöm a munkaruharaktár dolgozóinak a türelmét, segítőkészségét a köpenyek, egyéb védőruhák felvétele és visszavételezése során.

Természetesen azon munkahelyek dolgozóinak is köszönöm a segítőkészséget, ahol „csak" látogatóban vettek részt a hallgatók!

Köszönöm az Informatikai és Dokumentációs Osztály munkatársának az egységes névkitűzők elkészítését!

A III. és IV. évet végzett hallgatók „orvosközeli" gyakorlaton, mentorok irányításával vettek részt a szakmai munkában. Ebben az osztályvezető főorvosok, a mentorok megbízásával, kijelölésével segítették felelősséggel munkánkat, és tették lehetővé, hogy abszolválható legyen az egyetemek által támasztott követelmények teljesítése.

A hallgatók létszámáról, a követelményekről, a gyakorlatok megkezdése előtt tájékoztattuk az osztályvezető főorvosokat, s előtte is egyeztettünk a fogadható létszámról.

A szigorlók folyamatosan érkeznek, erről is tájékoztatást kaptak az illetékes osztályvezető főorvosok.

MINDEN HALLGATÓRA ÉRVÉNYES:

– Csak főigazgatói engedéllyel, a fogadónyilatkozat felelős szakoktatónak történő megküldésével kezdhetnek gyakorlatot - a korrekt előkészítés miatt.

– A 33/98-as Munkavédelmi Törvény előírása szerint, minden kórházi gyakorlat megkezdése előtt szükséges az érvényes orvosi alkalmassági vizsgálat, és annak bemutatása, a gyakorlat megkezdése napján.

– A hallgatók fogadásakor a munkavédelmi ismeretek meghallgatása, az egészségügyi nyilatkozat kitöltése, ill. annak jelzése, hogy mikor kezdik el a gyakorlatot, és melyik osztályra kaptak beosztást.

– A gyakorlat végén a véleménykérő lapok leadása, melynek helye: SBC I. emelet 8-as terem, a felelős szakoktatónál.

Az "orvosközeli" gyakorlatok (III. és IV. és V. év után) - igazolására az illetékes osztályvezető főorvos jogosult.

Az ápolástan gyakorlat letöltése után (I. vagy II. év után) - feladatlapos értékelés történik, összefoglalják az általuk elvégzett ápolási feladatokat, illetve véleményt alkotnak az itt töltött időről, arról is érdeklődünk, jönnek e szívesen később is gyakorlatra, ill. vállalnának-e a végzést követően orvosi munkát intézményünkben? A III. IV. és V. évfolyam után letöltött gyakorlat eredményességéről is megkérdezzük a hallgatókat, véleménykérő lapok kitöltése formájában.

Az eddig feldolgozott lapok alapján, 90%-ban elégedetten vélekedtek a szervezettségről, a fogadtatásról, a lehetőségekről, a törődésről, a mentorok és a gyakorlatvezetők munkájáról. Fontosnak tartják az osztályos gyakorlat előtt az ápolástan és elsősegélynyújtási ismeretek elméleti és gyakorlati megismerését. Néhány esetben „elbírnának" több munkát is, következetesebb számonkérést, a munkaidő pontos betartatását.

Buda Károlyné
a Reanimációs Oktató
Stúdió vezetője
felelős szakoktató

Felfedezőúton a Bükkben - kirándultak nyugdíjasaink

Az ősz utolsó gyönyörű napját kihasználva, szeptember 13-án elindultunk a 44 fős kis csapatunkkal, melynek eredménye egy felejthetetlen, Bükk-hegységbe vezető kirándulás volt. Reggel 7-órai indulást követően már fél tízkor a miskolci Magyar Ortodox Múzeum és Templom ősi hangulata ragadott magával bennünket. Ezt követte a Diósgyőri vár megtekintése. A fiatal, de igen felkészült tárlatvezető előadásával olyan hangulatot teremtett, hogy szinte magunk is átéltük a kor hangulatát. A panoptikumban kiállított hat életkép korhűen ábrázolta az egyes élethelyzeteket. Ezt követően a bátrabbak még a toronyba is felmentek, a csodálatos kilátás élménye elvarázsolta a jelenlevőket. A vársétát követően ismét autóbuszra ültünk és kirándulásunk második szakaszának helyszínére, Lillafüredre tartottunk. Megérkezésünkkor már mindenki az ebédre koncentrált, melyet a szabadban jó hangulatban gyönyörű környezetben fogyasztottunk el. Az ebédet követően csapatunk két táborra szakadt. Egyik fele a Szent István cseppkőbarlangot tekintette meg, míg a másik fele a vízesést kereste fel. A barlanglátogatást követően az egész csapat gyalog ismét a vízeséshez sétált, ahol az autóbusz készen állt a visszaindulásra. A hosszú, gyönyörű napon jól elfáradtunk, de azért a hazafelé vezető utat végigénekeltük.

LECTORI SALUTEM

Tűnődéseim

Mikor ősidőkkel ezelőtt elvégeztem az egyetemet tele voltam lelkesedéssel, ambícióval, hittel. Minden fórumról az áradt felénk, enynyi és ennyi orvos és kórházi ágy kell, hogy utólérjük a művelt világot, hogy méltányos feltételeket biztosítsunk beteg embertársainknak, hogy méltóságteljes öregkort érjenek meg – velünk együtt.

Tudtuk, hogy szegény az eklézsia, olykor maga harangozik a pap, de a szép jövőért keményen kitettük a lelkünket. A szerény viszonyok ellenére mégis volt presztízse az orvoslásnak. Emlékszem egy nyári üdülésnél megkérdeztem a szomszéd szobában lakó család süvölvény fiát. Mi akarsz lenni? Orvos, mert az mindig fehérben jár. Előre engedik a boltban, még az öregek is előre köszönnek neki a faluban.

Az anyja rögtön leszólta, nincsen ahhoz neked elég eszed, meg kitartásod. Neki kell a legtöbbet tanulni!

Persze ez a sok tanulás, éjszakázás, őrlődés, nem látszott meg a Trabantunkon, de a ruházatunkon sem. Pedig a jósorom sok helyre elvitt a világban. Mindenütt az első 5 legjobban kereső foglalkozás az egészségügyieké volt.

De hittük, hogy lesz életpálya modell, arányosan felzárkózó jövedelemmel. Tisztes, békés, nyugodt öregkor. Két évvel ezelőtt született az ígéret, hogy 2013-ra elérjük az uniós bérek 70%-át. Szép ígéret. Elgondolkodtam, hogy a hosszú idejű alapképzés, a szakképesítés, valamint a pályán való eligazodáshoz szükséges rutin megszerzése és a természetes elhasználódás között 20-25 év van. Ezalatt kell biztosítani a jövőt a családnak és élni, lehetőleg minőségi életet. Ezzel szemben mi a realitás, évente a végzettek fele elhagyja az országot, elidősödik az orvostársadalom, az orvos gyakran betegebb, mint a betege. Itt vannak a mindennapi harcok. Ki veszi meg a kórházat, az elhagyott praxist, hogyan cserélgetik a beteget a volumenkorlát miatt az intézmények. Ugye a betegek legalább szeretnek minket?

DT

Szabó Tibor tárlatáról

Hatalmas szerencse ért, hogy intim hármasban lehettem – egy véletlen szerencsétlenség okán – a festővel és képeivel. Szabó Tibor érett letisztult festő, akinek nincs szüksége a talmi csillogásra, a meghökkentésre. Járja a maga útját a hittel, tisztességgel kijelölt utat.

Szinte szemérmesen kér bocsánatot, hogy terheli a nézőt, a látogatót, ugyanakkor értékeket mutat fel, örök értékeket.

Két alappillére van művészetének, a tiszta szegénység és rend megkomponálása.

Eggyé formálnak ezek a képek, ahogy Bugya István mondja, zavaróak a keretek az elválasztó falrészekkel.

Ezek a képek tulajdonképpen egy képpé, egy hatalmas kompozícióvá érnek össze.

Átlengi őket a költészet, mely Szabó Tibor létének másik integráns eleme. Aki halotta már szavalni, nem is szavalni, hanem verset mondani érti meg, hogy ez a szerény, visszafogott ember, milyen értékeket hordoz, rejteget. Elhagynám a tárlatot, de nem ereszt egy szempár, Ember, Isten, Krisztus?

Ki tudja, de fogva tart, és ez Szabó Tibor művészete. Meg kell nézni!

Dolinay Tamás

KÓR-HÁZUNK

•

A SZABOLCS-SZATMÁR-BEREG MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT JÓSA ANDRÁS OKTATÓ KÓRHÁZ LAPJA

•

Felelős kiadó:
Dr. Pikó Károly
főigazgató

•

Főszerkesztő:
Dr. Dolinay Tamás

•

A szerkesztőbizottság:
Bugya István
Jakabné Harcsa Erzsébet
Szabó Tibor
Tass Emőke

•

A szerkesztőség munkatársai:
Bakosné Mikula Edit
Gyarmati Ágnes
Nagy Viktória

•

Szerkesztő:
Kovács Mariann
kovacs.mariann@yahoo.com

•

Fotó:
Racskó Tibor

•

Tervezés, nyomdai kivitelezés:
Tatár Róbert
reklámgrafikus
Mobil: (70) 381-6672
robitatar@yahoo.com

•

Ingyenes kiadvány. Megjelenik kéthavonta 1.500 példányban.

•

A szerkesztőség címe:
4400 Nyíregyháza, Szent István u. 68.
Tel.: (42) 465-666

2008. augusztus 20-án
NEMZETI ÜNNEPÜNKÖN
a Tiszadobi Önkormányzat meghívta
Szabó Tibor
festőművészt műveinek kiállítására.

A kiállítást **Gencso Hrisztozov**
bolgár költő, műfordító nyitotta meg,
és beszélt nagy hozzáértéssel és
szeretettel az alkotóról és műveiről.

A fotókat Illés László
a tiszadobi Teleház vezetője
készítette, és kérésünkre közlésre
hozzánk eljutatta. Köszönet érte.

Betegközpontúság,
magas szakmai színvonal...

MEGHÍVÓ

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Önkormányzat Jósa András Oktató Kórház

Szociális Csoportjának Mentálhigiénés Szolgálata

szeretettel meghívja Önt

2008. október 9-én 13.00 órakor a

Lelki Egészség Világnapja

alkalmából megrendezésre kerülő hagyományos mentálhigiénés rendezvényre.

PROGRAM

előadások

Megnyitó: Dr. Vancsó Ágnes, *JAOK, orvos- és minőségügyi igazgató*

1. Dr. Varga Katalin, *ELTE, Affektív Pszichológiai Intézet, központvezető*
Szuggesztív kommunikáció szomatikus környezetben - a pozitivitás dicsérete

2. Prof. Dr. Bányai Éva, *ELTE, Affektív Pszichológiai Intézet, egyetemi tanár*
Affektív (érzelmi, indulati) hatások a daganatos betegséggel való megküzdésben

Kávészünet

3. Dr. Móré E. Csaba, *Sántha Kálmán Mentális Egészségközpont és Szakkórház Nagykálló, főigazgató*
Agresszió napjainkban

4. Dr. Minya Károly, *Nyíregyházi Főiskola, Magyar Nyelvészeti Tanszék, főiskolai docens*
A nyelvi tolerancia a mindennapi kommunikációban

5. Bartos Molnár Tímea, *JAOK, Oktatási csoportvezető; Bodóné Erős Rózsa - Oktatási csoportvezető helyettes*
Mentálhigiénés tréning kórházunkban

Kórház Klipp

A rendezvény részeként a Nagyelőadó Terem előtti folyosón a Kállay Rudolf Orvostudományi Szakkönyvtár érintett témákra vonatkozó szakkönyvei kerülnek kiállításra.
A rendezvény akkreditálása folyamatban van.

Időpont: **2008. október 09. 13^{00}**

Helyszín: **Sebészeti Tömb, Nagyelőadó Terem**